

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Denisy Durdíkové a přísedících RNDr. Radka Beneše a JUDr. Zlaty Štěpánkové v hlavním líčení konaném dne 2. září 2020 v Praze **takto**:

Obžalovaní

Pavel T.,

nar. xxx v Podbořanech, trvale bytem xxx,

Václav K.,

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, předseda správní rady a statutární ředitel společnosti AMÁDEUS REAL, a.s.,

AMÁDEUS REAL, a.s.,

Dlouhá 741/13, Praha 1 – Staré Město, IČ 272 41 131,

jsou vinni, že

1) obžalovaný Pavel T.

v součinnosti s již odsouzenými Ing. Janem Š., nar. xxx a Ing. Josefem K., nar. xxx, který jako ředitel Odboru transformace státních podniků Ministerstva průmyslu a obchodu ČR (dále jen „MPO“) s ním vedl za MPO ve dnech 24.10.2005 a 3.11.2005

jednání jako s osobou jednající za Contrex s.r.o., IČ 264 26 978, Na Bělidle 2/830, Praha 5 (dále jen „Contrex“) ve vztahu k uspokojení dvou pohledávek Contrex vůči Pragofrukt Praha, státní podnik v likvidaci, IČ 000 21 172, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Pragofrukt“) v celkové výši 30.606.662 Kč bez příslušenství, které vůči MPO dne 29.12.2005 obžalovaný Pavel T. uplatnil jako jednatel Contrex, s výsledným příslibem odsouzeného Ing. K., že pohledávky budou uspokojeny, aby dne 14.4.2006 odsouzený Ing. K. instruoval písemně odsouzeného Ing. Š. jako likvidátora státního podniku Potraviny středočeský kraj, státní podnik v likvidaci, IČ 000 20 893, Dlážděná 2, Praha 1 (dále jen „Potraviny“), jmenovaného ke dni 1.3.2006, k tomu, aby se společností Contrex vyřešil v rámci státního podniku Potraviny jejich pohledávky vůči původně Pragofrukt, následně dne 5.6.2006 odsouzený Ing. K. za MPO jako zřizovatele udělil písemně souhlas s tím, aby státní podnik Potraviny uzavřel smlouvu o převzetí dluhu se společností Contrex, na základě toho dne 8.6.2006 v Praze uzavřel odsouzený Ing. Š. za státní podnik Potraviny se společností Contrex, zastoupenou obžalovaným Pavlem T., smlouvu nazvanou smlouva o převzetí dluhu státu, na jejímž základě státní podnik Potraviny převzal údajný dluh státu ve výši 51.951.223,79 Kč vůči společnosti Contrex, vzniklý na základě dvou pohledávek za již zaniklým státním podnikem Pragofrukt, jejichž skutečná hodnota však byla nulová, neboť výmazem z obchodního rejstříku ke dni 25.11.2005 po ukončení likvidace státní podnik Pragofrukt i jeho dluhy zanikly a staly se nevymahatelnými, následně odsouzený Ing. Š. na základě této smlouvy vyplatil společnosti Contrex dne 12.6.2006 částku v celkové výši 39.273.141,30 Kč, obžalovaný tak činil, přestože věděl, že pohledávky za státním podnikem Pragofrukt, ke dni 25.11.2005 zaniklým, jsou soudně nevymahatelné a žádný dluh státu vůči společnosti Contrex neexistuje, čímž způsobil společně s již odsouzenými Ing. Janem Š., nar. xxx a Ing. Josefem K., nar. xxx České republiky na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Potraviny, škodu v celkové výši 39.273.141,30 Kč,

tedy: obžal. Pavel T.

úmyslně umožnil jinému přisvojit si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

2) obžalování Václav K. a AMÁDEUS REAL, a.s.

obžal. Václav K., jednající jako jediný člen představenstva obžalované společnosti Amádeus Real, a.s. Dlouhá 741/13, Praha 1 – Staré Město, IČ 272 41 131, (dále jen „Amádeus“) v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, se záměrem obohatit přinejmenším tuto společnost na úkor státního podniku Transgas, respektive České republiky, s jejímiž finančními prostředky tento státní podnik hospodařil, když obžalovaná Amádeus byla jediným akcionářem Nemo Sever a.s., IČ 268 66 781, Za Mototechnou 1619, Praha 5 (dále jen „Nemo“), v rámci roku 2013 vedl jednání s Ing. Š. a Ing. A. jako zástupci Transgas na straně kupující za účelem realizace prodeje 100% akcií společností Nemo státnímu podniku Transgas, do níž obžalovaná společnost Amádeus, ovládaná obžal. Václavem K., jako jediný akcionář společnosti Nemo provedla nepeněžitě vklady osmi nemovitostních souborů nacházejících se v Ústí nad Labem a Liberci, konkrétně na adrese xxx v Ústí nad Labem, xxx v Liberci, xxx v Liberci, xxx v Liberci, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, aby již za průběhu jednání s Transgas převedl obžal. K. 100% akcií společnosti Nemo na základě

smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 26. 8. 2013 společností Marcott, za kterou tuto smlouvu uzavřel její jednatel Pavel T.,

dne 4.9.2013 v Praze uzavřel obžal. K. mezi obžalovanou společností Amádeus a společností Nemo, za kterou rovněž jednal on sám jako jediný člen jejího představenstva, čtyři kupní smlouvy, na jejichž základě obžalovaná společnost Amádeus prodala společnosti Nemo

Shodu s prvopisem potvrzuje Michala Synková

- jiné nebytové prostory č. xxx v domě č.p. xxx na parcele p.č. xxx v ul. xxx včetně odpovídajících spoluvlastnických podílů ke společným částem domu a pozemku za kupní cenu ve výši 17.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 15.000.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Liberci za kupní cenu ve výši 20.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 14.000.000 Kč,
- parcely xxx xxx xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 21.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 7.370.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. Xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 32.500.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 35.000.000 Kč,

tedy nemovitosti ve sjednané kupní ceně celkem za 90.500.000,- Kč, ačkoli jejich souhrnná tržní hodnota byla 71.370.000 Kč, přičemž podle všech kupních smluv měla být kupní cena uhrazena do jednoho roku od jejich uzavření, a to přesto, že v době uzavření těchto kupních smluv již byla jediným akcionářem společnosti Nemo společnost Marcott a zároveň probíhala jednání o úplatném převodu 100 % akcií společnosti Nemo státnímu podniku Transgas, zastoupenému Ing. Š. jako jeho ředitelem, kterých se obžal. Václav K. zúčastnil, přičemž cena za převod 100 % akcií již byla stanovena na základě údajné tržní ceny všech nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, mezi něž však nebyly výše uvedené nemovité věci zahrnuty, přičemž obžal. Václav K. o uzavření výše uvedených čtyř kupních smluv a o závazcích společnosti Nemo vůči obžalované společnosti Amádeus, které z nich vyplývaly, neinformoval ani společnost Marcott jako tehdejšího jediného akcionáře společnosti Nemo, ani státní podnik Transgas jako zájemce o pořízení 100 % akcií Nemo, se kterým již byla dohodnuta kupní cena za tyto akcie, takto obžal. Václav K. vytvořil závazky společnosti Nemo ve prospěch obžalované společnosti Amádeus, splatné v době, kdy akcie společnosti Nemo již měla vlastnit Česká republika a právo hospodařit s nimi měl mít státní podnik Transgas,

aby dne 10. 12. 2013 v Praze uzavřel Ing. Š. za státní podnik Transgas jako nabyvatele se společností Marcott, zastoupenou Pavlem T., jako převodcem, smlouvu o úplatném převodu 43 kusů akcií společnosti Nemo, představujících 100% podíl na jejím základním kapitálu, za kupní cenu v celkové výši 351.000.000,- Kč.

přičemž obžal. K. zamlčel nejméně Ing. Š. jako řediteli státního podniku Transgas skutečnosti rozhodné pro stanovení hodnoty převáděných akcií společnosti Nemo, když současně s realizovanou koupí 100 % akcií byla převáděna i povinnost k platbě kupní ceny ve výši 90.500.00 Kč za čtyři nemovitosti shora specifikované ve prospěch obžalované Amádeus, čímž se ho pokusil uvést v omyl ohledně výše povinnosti k provedení plateb za koupí 100 % akcií společnosti Nemo, zahrnující i následnou povinnost k úhradě kupní ceny za společností Nemo nově koupené čtyři nemovitosti,

čímž obžalovaní chtěli České republice, která byla budoucím nabyvatelem 100 % akcií společnosti Nemo, způsobit škodu ve výši nejméně 85.826.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi obvyklou cenou 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 355.674.000 Kč, zahrnující i hodnotu vložených čtyř shora specifikovaných nemovitostí, a závazkem Transgas k úhradě sjednané kupní ceny za 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 351.000.000 Kč a uzavřením smlouvy fakticky převzatým závazkem k úhradě kupní ceny za další čtyři nemovitosti z vlastnictví Nemo, o čemž však kupující nevěděl, že jsou součástí aktiv společnosti, ve výši 90.500.000 Kč, následně však poté, co Ing. Š. po uzavření smlouvy o převodu akcií Nemo se společností Marcott zjistil existenci popsaných závazků, podnikl kroky vedoucí k zániku závazků společnosti Nemo z uvedených kupních smluv, tedy uvedená celková kupní cena nebyla společností Nemo obžalované společnosti Amádeus uhrazena,

tedy : obžal. Václav K. a AMÁDEUS REAL, a.s.

dopustili se společného jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustili v úmyslu zamlčet podstatné skutečnosti a způsobit tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, k dokonání zločinu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Pavel T.

ad 1) zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

obžalovaný Václav K.

ad 2) zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaná AMÁDEUS REAL, a.s.

ad 2) zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku za užití § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Pavel T. za jednání pod bodem 1)

podle § 206 odst. 5 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se stanoví zkušební doba v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 30.06.2016, se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstvech na dobu 5 (pěti) let.**

obžalovaný Václav K. za jednání pod bodem 2)

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznic s ostrahou.**

obžalovaná AMÁDEUS REAL, a.s. za jednání pod bodem 2)

podle § 209 odst. 5 tr. zákoníku za užití § 18 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim **k peněžitému trestu, vyměřenému v 100**

(jednom stu) denních sazbách po 300.000 Kč (třech stech tisících Korunách českých), tj. ve výši 30.000.000 (třiceti miliónů) Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžal. Pavel T. povinen společně a nerozdílně s již odsouzenými Ing. Janem Š., nar. xxxa Ing. Josefem K., nar. xxx zaplatit na náhradě škody poškozenému Ministerstvu průmyslu a obchodu, se sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1, částku 39 273 141,30 Kč.

Odůvodnění

1. Soud učinil skutkové a právní závěry na podkladě dokazování, jak je provedl v rámci nalézacího řízení v hlavním líčení, přičemž po zrušení prvního vyhlášeného rozsudku ze dne 18.9.2019 již dokazování nedoplňoval, toliko provedl řádné hodnocení důkazů již provedených, neboť odvolacím soudem bylo soudu vytknuto nekomplexní hodnocení důkazů, které již provedeny byly. Soud tedy předchozí pochybení napravil a dospěl k závěru o nesporné vině všech tří obžalovaných, když provedl ve vztahu k obžalovaným K. a Amádeus podstatnou změnu popisu skutkových zjištění, představující souhrn jednání, původně postiženého podanou obžalobou pod samostatnými body 3) a 5) podané obžaloby.

2. Dospěl tak k závěru o vině obžalovaného T., který v součinnosti s již odsouzenými Š., jako likvidátorem Potrviny s.p. v likvidaci, a K., jako zástupcem MPO, umožnil hlavnímu pachateli a jeho návodci nakládání se svěřenými prostředky nezákonným způsobem, když odsouzený Š. nedůvodně provedl platby ze svěřených peněžních prostředků, ačkoli k tomu nebyl dán zákonný podklad, přičemž jej k takové činnosti navedl odsouzený K., a obžalovaný T. k takovému jednání poskytl pomoc jako osoba jednající za subjekt uplatňující soudně nevymahatelné pohledávky, jež společnost Contrx pořídila až poté, co jednání obžalovaný T. vyvolal, to vše za situace, kdy za obvyklých okolností v době jejich zakoupení nebylo možno vůbec očekávat možnost jejich uspokojení, pokud by ve věci nebyly dány okolnosti již přesahující do oblasti manipulací, majících charakter trestné činnosti.

3. V případě obžalovaných K. a Amádeus Real pak vzal soud za prokázané, že oba obžalovaní ve vzájemné součinnosti zamlčeli podstatné skutečnosti vůči ČPP Transgas, když do majetku Nemo Sever prodali za nadhodnocenou kupní cenu nemovitý majetek, nezahrnutý do soupisu nemovitého majetku v rámci sjednávané smlouvy o převodu 100% akcií Nemo, za který měla zaplatit až ČPP Transgas jako nový 100% vlastník Nemo Sever, když takto by státnímu podniku byla způsobena škody ve výši 85.826.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi obvyklou cenou 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 355.674.000 Kč, zahrnující i hodnotu naposledy prodejem vložených čtyř nemovitostí, a závazkem Transgas k úhradě jednak sjednané kupní ceny za 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 351.000.000 Kč a dále uzavřením smlouvy fakticky převzatým závazkem k úhradě kupní ceny za další čtyři nemovitosti z vlastnictví Nemo, o čemž však kupující Transgas nevěděl, že jsou součástí aktiv společnosti, ve výši 90.500.000 Kč.

4. Soud vyslechl obžalované a svědky, jakož i provedl znalecké posudky znalců a znaleckých ústavů a listiny v rámci původního nalézacího řízení, když v tomto rozsudku níže shrnuje obsah jen toho dokazování, jež se vztahuje k meritu nyní dále projednávané věci, tj. výhradně k jednání, jež bylo kladeno obžalobou za vinu ad 1) podané obžaloby obžalovanému T. a ad 3) a 5) podané obžaloby obžalovaným K. a Amádeus real.

5. **Odsouzený Ing. Jan Š.** vypověděl, že jako vystudovaný ekonom se od 90. let zabýval likvidací mj. státních podniků, přičemž vždy dovedl příslušný podnik do výmazu z obchodního

rejstříku a nikdy nebyl stran této své činnosti vyšetřován. Na jaře roku 2006 byl jmenován likvidátorem státního podniku Potravinový Středočeský kraj. Poté, co dostal od Ing. K. informaci o předjednání způsobu vyrovnání dluhu státního podniku Pragofrukt Praha, vyžádal si od JUDr. Š. právní rozbor obsahu tohoto předjednání. Tento rozbor následně poskytl Ministerstvu průmyslu a obchodu ČR (dále jen „MPO“), přičemž po obdržení reakce MPO se dohodl se společností Contrex, za kterou jednal obžalovaný T., o způsobu vypořádání pohledávek společnosti Contrex, se kterým následně MPO souhlasilo a vypořádání tak bylo provedeno. Ve vztahu ke státnímu podniku ČPP Transgas obžalovaný uvedl, že na začátku léta 2012 byl MPO požádán, zda by nepřijal funkci ředitele státního podniku ČPP Transgas, přičemž do této funkce byl jmenován v červenci 2012. Jelikož státní podnik ČPP Transgas měl v danou chvíli toliko jednoho zaměstnance, uzavřel obžalovaný mandátní smlouvu se společností EBC, kterou zastupoval Ing. A., se kterým měl obžalovaný dlouholeté pozitivní pracovní zkušenosti, neboť pro něj sám obžalovaný dříve pracoval. Obžalovaný Ing. A. byl specialistou na finance, zatímco obžalovaný na daně a účetnictví, přičemž takovéto uzavírání mandátních smluv bylo v rámci činnosti obžalovaného naprosto běžné. Při ukončení své činnosti ve státním podniku ČPP Transgas obžalovaný smlouvu s EBC sám ukončil. Činnost státního podniku ČPP Transgas se soustředila pouze na dopisování si s příslušnými úřady kvůli pohledávkám, které měla společnost za státy Kazachstán a Ukrajina, a zároveň státní podnik ČPP Transgas měl ve stejné výši jako tyto pohledávky dluhy vůči Ministerstvu financí ČR. Obžalovaný dostal od MPO za úkol vytvořit koncepci fungování státního podniku ČPP Transgas, aby byly uvedené pohledávky co nejdříve uhrazeny. Koncepce spočívala obecně ve zvýšení majetkového portfolia státního podniku ČPP Transgas, a to prostřednictvím investování do nemovitostí. Státní podnik ČPP Transgas měl poměrně rozsáhlý finanční majetek ve výši desítek miliónů korun, který byl předchozím vedením státního podniku dán do správy společnosti Conseq, která pro státní podnik ČPP Transgas nakoupila různé akcie a dluhopisy. Od auditora však zjistil, že jsou velice rizikové, pročež spolupráci se společností Conseq ze své pozice ukončil. V důsledku skončení spolupráce byla společností Conseq do konce roku 2012 vyplacena finanční částka ve výši 420 nebo 410 mil. Kč. Státním podnikem ČPP Transgas byly následně nakoupeny akcie společnosti Nemo Sever. K nákupu těchto akcií došlo na základě dopisu od svědka J. ze společnosti Real – Treuhand Reality, neboť ten měl v nabídce portfolio nemovitostí společnosti Amádeus Real, kteréžto nemovitosti obžalovaný znal již z doby, kdy vykonával funkce ve státním podniku ČEZ, který poskytoval společnosti Amádeus Real půjčky, které tato společnost zajišťovala zástavním právem k některým z těchto nemovitostí. Předmětné nemovitosti pak byly vloženy do nově vytvořené společnosti Nemo Sever, pročež došlo k nákupu akcií této společnosti, když za státní podnik ČPP Transgas většinu jednání, ověření ziskovosti a další úkony, činil Ing. A. a za společnost Amádeus Real jednal svědek J. a obžalovaný T., který měl být osobu, která akcie převede, a to za společnost Marcott Invest, která akcie vlastnila. Na hodnotu nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever byly provedeny dva znalecké posudky. Ohledně nemovitostí, které přibyly do majetku společnosti Nemo Sever oproti nemovitostem sepsaným ve smlouvě o převodu akcií, obžalovaný uvedl, že o nich neměl žádné povědomí a po zjištění této skutečnosti byl obžalovaný T. vyzván, aby vše opravil podle obsahu sjednané smlouvy.

6. **Obžalovaný Ing. Michael A.** v rámci své výpovědi popsal vznik osobního kontaktu s obžalovanými, a konkrétně pak s obžalovanými Ing. Š. a K.. Dále popsal své postavení ve společnosti EBC a rovněž své postavení a konkrétní jednání, která činil v době, kdy se s obžalovaným Ing. Š. dohodl, že společnost EBC bude vykonávat činnost pro státní podnik ČPP Transgas, ve kterém se stal obžalovaný Ing. Š. ředitelem. Pro obžalovaného Ing. Š. vypracoval zásady koncepce ohledně nakládání s nemovitostmi, kterou si obžalovaný Ing. Š. následně upravil a předložil ji dozorčí radě a zřizovateli státního podniku ČPP Transgas. Konkrétně pak obžalovaný popsal, jak poskytoval obžalovanému Ing. Š. náhledy možného nakládání s majetkem státního podniku ČPP Transgas. Rovněž se pak obžalovaný vyjádřil k nabytí akcií společnosti

Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas. Obžalovaný podrobně popsal, jak se dozvěděl o nabídce na koupi nemovitostí v Ústí nad Labem a Liberci od společnosti Amádeus Real, jejímž předsedou představenstva byl obžalovaný K., a které byly vloženy do společnosti Nemo Sever, což byl běžný postup při prodeji většího počtu nemovitostí. Obžalovaný sám prohlédl dané nemovitosti, vyhotovil různé scénáře výnosnosti celé investice, domluvil kupní cenu, vyhotovil ekonomické a právní due diligence a prováděl další jednání spojená s touto investicí, a to nejvíce se svědkem J. či ekonomickou ředitelkou Šatalovou, když se všemi zjištěnými informacemi na denní bázi seznamoval a domlouval se s obžalovaným Ing. Š.. Posléze se obžalovaný dozvěděl, že k nákupu akcií společnosti Nemo Sever má dojít od společnosti Marcott Invest, za kterou jednal obžalovaný T.. V období před Vánoci pak ze strany obžalovaného, obžalovaného Ing. Š. nebo pí. Turinové bylo zjištěno, že ve společnosti Nemo Sever bylo více nemovitostí a závazků, než bylo sjednáno, což bylo následně řešeno ze strany Ing. Š. a JUDr. Š., neboť se jednalo o právní věci a obžalovaný se těchto jednání již neúčastnil.

7. **Obžalovaný Václav K.** popsal, že se v rámci své podnikatelské činnosti, provozované prostřednictvím společnosti Amádeus Real a zaměřené na obchodování s nemovitostmi, rozhodl prodat nemovitosti, které společnost Amádeus Real vlastnila na území Ústí nad Labem a Liberce, a to z důvodu přesunu podnikatelské činnosti společnosti Amádeus Real do Prahy. Prodávané nemovitosti vložil do společnosti Nemo Sever, jejíž akcie převedl na obžalovaného T., kterého pro úsporu svého času pověřil sjednáním prodeje akcií společnosti Nemo Sever, když takovýto způsob prodeje nemovitostí, tj. prostřednictvím prodeje akcií společnosti, do které byly vloženy jako nepeněžitý vklad v rámci navýšení základního jmění, byl daňově výhodnější. V srpnu 2013 začal obžalovaný T. jednat o prodeji akcií se státním podnikem ČPP Transgas. Jelikož se jednalo o velkou transakci, která by výrazně ovlivnila aktiva obžalovaného, musel o všem informovat banku Raiffeisen, u které měl úvěr. Ta obžalovanému poskytla k zajištění obchodu svědka Ing. J., který tak rovněž akcie společnosti Nemo Sever nabízel. Do průběhu jednání o prodeji akcií společnosti Nemo Sever státnímu podniku ČPP Transgas zasahoval opakovaně i sám obžalovaný. Přibližně v září 2013 poté, co obžalovaný Ing. A. sdělil, že státní podnik ČPP Transgas nemůže poskytnout zálohu za koupi akcií společnosti Nemo Sever, se obžalovaný rozhodl vložit do společnosti Nemo Sever i další nemovitosti, aby je všechny prodal dohromady případnému jinému zájemci. V listopadu nebo prosinci 2013 se v rámci dalšího jednání o koupi akcií společnosti Nemo Sever Ing. Š. a Ing. A. ozvali s tím, že do společnosti Nemo Sever byly vloženy další nemovitosti, o čemž nevěděli, načež obžalovaný K. tyto další nemovitosti ze společnosti Nemo Sever přeprodal zpět do Amádeus Real, aby mohl být obchod uzavřen podle uzavřené dohody se státním podnikem ČPP Transgas.

8. **Obžalovaný Pavel T.** byl obžalovaným K. ústně pověřen k zajištění prodeje nemovitostí, které vlastnila společnost obžalovaného K. a Amádeus Real na území Ústí nad Labem a Liberce. Na počátku roku 2013 obžalovaný K. rozhodl, že předmětné nemovitosti převede do společnosti Nemo Sever a budou se prodávat formou prodeje akcií této nově vzniklé společnosti. Na jaře 2013 obžalovaný zkontaktoval Ing. Š. ohledně možnosti nákupu akcií společnosti Nemo Sever pro státní podnik ČPP Transgas, za který Ing. Š. jednal. Ing. Š. již o této nabídce věděl, a to zřejmě od svědka J., který prodej rovněž nabízel. Jelikož se v průběhu jednání o prodeji akcií společnosti Nemo Sever objevil i další zájemce, a sice společnost HZ Real, za kterou jednal pan Hořánek, a nebylo jasné, komu budou akcie prodány, dohodl se obžalovaný T. s obžalovaným K., že akcie společnosti Nemo Sever budou dočasně převedeny na společnost Marcott Invest obžalovaného T., aby ten měl snadnější vyjednávací pozici, o čemž byl státní podnik ČPP Transgas informován. Po dalších jednáních, která za státní podnik ČPP Transgas vedli Ing. Š. a Ing. A., a vyhotovení znaleckých posudků, byly v prosinci 2013 akcie společnosti Nemo Sever prodány státnímu podniku ČPP Transgas, a to za cenu 351 mil. Kč, která plynula ze znaleckého posudku Ing. Pauera, který si nechal zhotovit státní podnik ČPP Transgas. Společnosti HZ Real

nebyly akcie prodány z toho důvodu, že byl problém s tím, že společnost HZ Reality chtěla celou transakci financovat úvěrem, což by vedlo k časové prodlevě, která by mohla vyvolat problém stran toho, že akcie společnosti Nemo Sever byly na společnost Marcott Invest převedeny toliko na časově omezenou dobu. V okamžiku, kdy se objevil problém s větším množstvím nemovitostí, které byly do společnosti Nemo Sever vloženy, oproti tomu, co bylo obsahem smlouvy mezi státním podnikem ČPP Transgas a společností Marcott Invest, o čemž ho informoval Ing. Š., celou situaci začal řešit toliko obžalovaný K.. K bodu 1) podané obžaloby obžalovaný uvedl, že v roce 2005 měl obžalovaný ve společnosti Contrex investiční záměr, kterým bylo nakoupit určité pohledávky, kterých bylo v té době na trhu velké množství. Obžalovaný z nějakých veřejných zdrojů dostal tip na koupi pohledávek od banky ČSOB a společnosti Čechofrakt za státním podnikem Pragofrukt Praha, o jehož fungování obžalovaný v dané době nic nevěděl. Sám obžalovaný se divil, že je možné nakoupit pohledávky za státem, ale prostřednictvím právní analýzy předmětných pohledávek a jejich vymahatelnosti, poskytnuté advokátní kanceláří BBH Mgr. P.a, zjistil, že pohledávky jsou vymahatelné a uplatnitelné. Samotný nákup a následné vymáhání těchto pohledávek prováděla advokátní kancelář BBH, když obžalovaný se účastnil pouze finálních jednání, kdy se podepisovaly smlouvy, a pohledávky byly následně uspokojeny ze strany státního podniku Potraviny Středočeský kraj. Ohledně předmětných pohledávek obžalovaný jednal z MPO s obžalovaným Ing. K..

9. **Obžalovaný Ing. Josef K.** při společném hlavním líčení popsal situaci ohledně státního podniku Pragofrukt Praha, který byl po provedeném konkurzu vrácen do likvidace. Vůči tomuto subjektu uplatnil obžalovaný T. za společnost Contrex pohledávky. S ohledem na tlak z vedení MPO, které požadovalo snižování počtu státních podniků, se rozhodli řešit pohledávky až po výmazu státního podniku Pragofrukt Praha z obchodního rejstříku. Následně přišla opětovná urgence k plnění pohledávky od obžalovaného T., která byla adresována Ing. Fišerovi. Na toto zaslal zřizovatel negativní stanovisko k možnosti plnění uplatněné pohledávky vyhotovené JUDr. Chvalovou, když však toto stanovisko pouze obecně vyjadřovalo negativní názor, ovšem výslovně neříkalo, že by plnění pohledávky bylo právně nemožné. S tímto stanoviskem vyjádřil již vůči samotnému obžalovanému obžalovaný T. nesouhlas, neboť měl své právní stanovisko, podle kterého byly pohledávky stále vymahatelné. Následně byl ze strany obžalovaného vyzván zkušený likvidátor, obžalovaný Ing. Š., aby po právu našel způsob řešení celého problému. Poté obžalovaný obdržel právní rozbor vypracovaný JUDr. Š., který byl v té době renomovaným právníkem, zabývajícím se problematikou státních podniků. V reakci na tento rozbor pak obžalovaný Ing. Š. obžalovanému zaslal souhlasné stanovisko k navrženému dalšímu postupu ohledně uspokojení pohledávek společnosti Contrex prostřednictvím státního podniku Potraviny Středočeský kraj. K pokynům ze strany zřizovatele, adresovaným statutárním zástupcům státních podniků, obžalovaný uvedl, že tyto zřizovatel mohl dávat, což plynulo z interních směrnic ministerstva. Proč byl vybrán právě státní podnik Potraviny Středočeský kraj k uspokojení pohledávek uplatněných společností Contrex, obžalovaný nevěděl.

10. **Svědék Ing. Tomáš J.** kolem roku 2012 jako zaměstnanec Real-Treuhand Reality, což je dceřiná společnost Raiffeisenbank Horní Rakousko, pomáhal jednomu z klientů, a sice společnosti Amádeus Real, s hledáním zájemců o koupi nemovitostí, které společnost Amádeus Real měla na území Ústí nad Labem a Liberce, a rovněž s jejich oceněním, a to především prostřednictvím výnosové metody. Po nějaké době byl svědek zkontaktován ze strany obžalovaného Ing. A.a, který mu dal tip, že by předmětné nemovitosti mohl chtít zakoupit státní podnik ČPP Transgas. Tento subjekt tak svědek zkontaktoval dopisem a začal s ním jednat o prodeji nemovitostí, které byly vloženy do společnosti Nemo Sever, pročež byl podstatou nabídky nákup akcií této společnosti, což byl běžný postup při prodeji většího počtu nemovitostí, přičemž za státní podnik ČPP Transgas vždy jednal s Ing. Š. a Ing. A.. Ovšem asi v polovině

roku 2013 byl svědek zkontaktován obžalovaným K., jakožto zástupcem společnosti Amádeus Real, že pro domluvení prodeje předmětných nemovitostí má svého zprostředkovatele a činnost svědka již dále využívat nepotřeboval.

11. **Svědék JUDr. Vlastimil K.** vykonával od konce roku 2012 do června 2014 ve státním podniku ČPP Transgas pozici manažera pro organizaci a správu. Na tuto pozici ho přivedl obžalovaný Ing. Š., se kterým se znal z dob svého zaměstnání ve společnosti Agrodát, později přejmenované na Amádeus Real. Z této společnosti znal i obžalované Ing. A. a T.. Ze své pozice manažera ve státním podniku ČPP Transgas si byl svědek vědom toho, že tento podnik si chtěl nechat převést nemovitosti od společnosti Nemo Sever. Bližší informace o tomto obchodu však svědek s ohledem na to, že se neúčastnil žádných porad a schůzí, neznal. Svědek si byl vědom toliko toho, že státní podnik ČPP Transgas pod vedením obžalovaného Ing. Š. zpracovával jistou koncepci dalšího fungování podniku, ale podrobnosti svědek rovněž neznal.

12. **Svědčyně Ing. Lenka K.** pracovala od r. 2009 na pozici vedoucí oddělení státních podniků MPO, později se stala zástupkyní ředitele odboru. Z výkonu své pracovní činnosti znala i státní podnik ČPP Transgas, k němuž se vyjádřila i ohledně nákupu akcií společnosti Nemo Sever od společnosti Marcott Invest, a to po projednání s dozorčí radou a se souhlasem zakladatele, jemuž byly dodány veškeré podklady nezbytné pro posouzení a vydání souhlasu, a to včetně dvou znaleckých posudků. Důvodem zakoupení těchto akcií bylo naplnění koncepce, kterou se souhlasem dozorčí rady a s vědomím zakladatele vyhotovil ředitel státního podniku ČPP Transgas Ing. Š.. V této věci došlo i k částečnému uhrazení kupní ceny za akcie, ovšem následně byl na základě vyšetřování FAU ministerstva financí a policie nákup akcií zastaven a po nástupu ministra Mládka bylo Ing. Š. nařízeno, aby celý obchod zrušil a vše bylo vráceno do původního stavu. Po odvolání Ing. Š. z místa ředitele státního podniku ČPP Transgas a nástupu nového ředitele pana Č. bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. Š. ze své pozice uzavřel smlouvu s EBC, která byla podle názoru pana Č. nevýhodná, o čemž informoval zakladatele. K činnosti společnosti EBC svědkyně uvedla, že si byla vědoma toliko zpracování posudku na vyhodnocení výnosnosti investice do akcií společnosti Nemo Sever.

13. **Svědčyně Ing. Oldřiška Š.** jako referentka na MPO měla na starosti mj. i státní podnik ČPP Transgas. Vedle toho byla členkou dozorčí rady státního podniku ČPP Transgas. Stran společnosti EBC svědkyně popsala, že do povědomí se svědkyni tato společnost dostala v okamžiku, kdy četla touto společností vyhotovenou studii o výhodnosti nákupu 100% akcií společnosti Nemo Sever, když autorem této studie byl zřejmě na ní podepsaný obžalovaný Ing. A.. Důvodem nákupu akcií podle svědkyně bylo to, aby státní podnik ČPP Transgas vykonával realitní činnosti, neboť jinak byla jeho činnost spojena pouze s vymáháním pohledávek z Jamburských dohod. K nákupu akcií Nemo Sever od společnosti Marcott Invest nakonec se souhlasem dozorčí rady, která měla k dispozici i znalecké posudky k hodnotě společnosti Nemo Sever, státním podnikem ČPP Transgas došlo, ovšem po zásahu ministerstva financí byl celý obchod zrušen.

14. K situaci státního podniku ČPP Transgas od počátku června 2014 se vyjádřil i **svědek Ing. Václav Č.** Ten se počátkem června 2014 stal ředitelem státního podniku ČPP Transgas, a to v návaznosti na odvolání dosavadního ředitele Ing. Š.. Svědkovi bylo MPO, konkrétně ředitelem odboru zakladatelských účastí, kterým se před nástupem svědka na svou pozici stal Ing. F., dán pokyn k navrácení fungování státního podniku do stavu před zahájením koncepce nastavené obžalovaným Ing. Š. v roce 2012, která podle dokumentu, vztahujícího se k zavedení koncepce, měla spočívat ve výkonu realitní činnosti ze strany státního podniku ČPP Transgas. S obnovením fungování státního podniku ČPP Transgas svědkovi pomáhal Ing. Š., který do

státního podniku i nadále docházel. Takto Ing. Š. domluvil zrušení koupě akcií od společnosti Nemo Sever, neboť tato transakce byla ze strany zakladatele státního podniku označena jako nevýhodná. Na počátku června byla sepsána trojdohoda mezi společnostmi Marcott Invest, Amádeus Real a státním podnikem ČPP Transgas, na základě které byly státnímu podniku vráceny prostředky, které vynaložil na nákup akcií společnosti Nemo Sever, a to nejprve ve výši asi 317 mil. Kč, a následně zbývající částku do naplnění částky 350 mil. Kč vyplatila společnost Amádeus Real. Předmětnou dohodu zhotovil Ing. Š. a svědek ji za státní podnik ČPP Transgas podepsal. V současné době státní podnik ČPP Transgas rovněž využívá externí poradenské služby, a to v oblastech účetnictví a právních služeb. Jako jednu z činností, jíž se v současné době státní podnik ČPP Transgas věnuje, označil svědek i realitní činnost.

15. **Svědčyně Lucie L.** měla pronajatý prostor k výkonu podnikání v domě v Liberci, který vlastnila společnost Amádeus Real. Od této společnosti se svědkyně pokoušela v období dubna – července 2014 tento dům zakoupit, ovšem k dohodě s obžalovaným K., jakožto zástupcem společnosti Amádeus Real, nedošlo, neboť žalovaný požadoval částku ve výši 30 mil. Kč, ovšem svědkyně byla schopna nabídnout nejvýše 13 mil. Kč, což obžalovaný neakceptoval. Důvodem snahy odkoupit nemovitost od společnosti Amádeus Real byl ten, že nemovitost byla ve špatném technickém stavu, který svědkyni velice stěžoval pokračování v podnikatelské činnosti. Stran společnosti Nemo Sever svědkyně uvedla, že tato společnost jí je známa, neboť ještě před tím, než měla nájemní smlouvu na předmětný prostor podepsanou se společností Amádeus Real, měla stejnou nájemní smlouvu na předmětný prostor uzavřenou právě se společností Nemo Sever. Nájemné za předmětný prostor dosahovalo nejprve částky 30 000 Kč, po uzavření nájemní smlouvy s Amádeus Real částky 120 000 Kč a po vyjednané slevě 85 000 Kč.

16. **Svědek Mgr. Jan P.** se jako právní zástupce společnosti Amádeus Real věnoval i zvýšení základního kapitálu ve společnosti Nemo Sever. K navýšení základního kapitálu přistoupila společnost Amádeus Real z toho důvodu, že chtěla svou podnikatelskou činnost směřovat toliko na území Prahy, protože se chtěla zbavit nemovitostí, které vlastnila mimo území Prahy, a tyto byly vkládány do společnosti Nemo Sever, která pak měla být jako celek prodána.

17. Se souhlasem procesních stran byla čtena výpověď **svědka JUDr. Pavla Š.** z přípravného řízení, kdy uvedl, že poskytoval právní služby společnosti EBC, a díky tomu se znal s obžalovaným Ing. A.. V rámci své činnosti pro společnost EBC vykonával úkony ve věci převodu areálu v Brně – Černovicích mezi státními podniky ČPP Transgas a ČEZ. Dále pro společnost EBC vyhotovil smlouvu o úplatném převodu cenných papírů, kterou dne 10.12.2013 uzavřel státní podnik ČPP Transgas a společnost Marcott Invest, když společnost EBC byla partnerem státního podniku ČPP Transgas na základě mandátní nebo zprostředkovatelské smlouvy. Přípravu předmětné smlouvy konzultoval s Ing. A., od něhož obdržel i všechny podklady nezbytné pro sepsání smlouvy.

18. Za splnění zákonných podmínek byla čtena výpověď **svědkyně Terezy M.** z přípravného řízení. Svědkyně pracovala v předmětném období jako referentka na MPO. Z této své pozice měla na starosti vytváření materiálu a kompletování materiálu k nakládání s majetkem ČR, se kterým měly právo hospodařit státní podniky. Svědkyně, po předložení předmětných listin, uvedla, že zpracovávala podklady ve věci nákupu akcií společnosti Nemo Sever státním podnikem ČPP Transgas, když tento obchod byl následně zrušen a vše se vracelo do původního stavu.

19. Se souhlasem procesních stran byla čtena výpověď **svědkyně JUDr. Marie Kralikové** z přípravného řízení, kdy vypověděla, že byla jmenována likvidátorkou státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci až na samém konci, tj. v prosinci roku 2004, a jejím úkolem bylo

pouze sepsat závěrečnou zprávu o průběhu likvidace a podat návrh na výmaz. Stran toho, zda mohl subjekt, vymazaný z obchodního rejstříku, převádět své pohledávky na jiný státní podnik, svědkyně uvedla, že to možné nebylo, avšak v této věci, podle svědkyni předložené listiny, kterou svědkyně sama podepsala, nedošlo k výmazu státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci před tím, než byl sepsán závazek, že dluh státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci bude MPO řešit jinak.

20. V rámci hlavního líčení byli slyšeni znalci ze **znaleckého ústavu A-Consult plus, spol. s r.o.**, kterému bylo zadáno vypracovat znalecké posudky v oboru jeho znalecké činnosti, kterým je ekonomika, ceny nemovitostí a podniků, a to konkrétně Ing. Radka Chaloupková, Ing. Jana Němečková, Ing. Karel Cekota a doc. Jaroslav Brada.

21. Znalec Ing. Karel Cekota se vyjádřil ke znaleckému posudku č. 7., jehož předmětem bylo určení tržní hodnoty pohledávek Pragofrukt Praha, a.s. v likvidaci specifikovaných ve smlouvě o uznání dluhu státu v bodě 2.2. uzavřené dne 8.6.2006 mezi obchodní společností Contrex, s.r.o., se sídlem Praha 6, Karlovarská a s.p. Potraviný Středočeský kraj v likvidaci se sídlem Praha 1, Dlážděná, a to ke dni 8.6.2016 pokud se k těmto pohledávkám nevázalo žádné zákonné ručení. Znalec se podrobně vyjádřil ke vzniku jednotlivých pohledávek, existence Pragofrukt Praha, a.s. v likvidaci, proběhlého konkurzního řízení ve vztahu k této společnosti, ve kterém byly obě pohledávky uplatněny a částečně uspokojeny, charakteru pohledávek a jejich zajištění, a následnému postoupení obou pohledávek na státní podnik Potraviný Středočeský kraj, přičemž na základě všech těchto zjištěných skutečností byl závěr o hodnotě pohledávek takový, že pohledávky k datu 8.6.2006 žádnou tržní hodnotu neměly.

22. Znalec doc. Jaroslav Brada vypovídal stran znaleckého posudku č. 6, jehož předmětem bylo stanovit hodnotu společnosti Nemo Sever k 26.8.2013 a k 10.12.2013 a určit, jaká byla hodnota 100 % akcií společnosti Nemo Sever k týmž datům. Znalec podrobně popsal metodu výpočtu hodnoty společnosti Nemo Sever a hodnoty 100% jejích akcií. Tato metoda byla postavena na tom, že jedinou činností, kterou se společnost Amádeus Real zabývala, byla správa nemovitostí, které do ní byly vloženy. Z toho důvodu tak bylo třeba pro stanovení hodnoty společnosti Nemo Sever zjistit hodnotu nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever, ve vztahu k čemuž znalecký ústav vycházel toliko ze znaleckých posudků znalce doc. Ing. Jaromíra Rysky, CSc., a dále bylo nutné přihlídnout i k ručitelským závazkům této společnosti. Na základě toho znalec uzavřel, že s ohledem na fakt, že společnost Nemo Sever byla akciovou společností, tak nebylo třeba rozlišovat mezi hodnotou společnosti Nemo Sever a jejími akciemi, protože odpověď na první i druhou otázku byla, že k datu 26.8.2013 dosahovala tržní cena 100 % akcií společnosti Nemo Sever výše 185 mil. Kč a ke dni 10.12.2013 výše 120 mil. Kč. Dále pak znalec uvedl, že v důsledku koupě dalších nemovitostí od Amádeus Real dne 4.9.2013, došlo ke snížení hodnoty společnosti Nemo Sever o 66 mil. Kč, protože tam vznikl velký závazek ve výši 90 mil. Kč.

23. V rámci hlavního líčení byl slyšen v pozici **znalce doc. Ing. Jaromír Ryska, CSc.**, znalec z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí. Znalec se nejprve podrobně vymezil ve vztahu k pojmům obvyklá cena a tržní hodnota, když uvedl, že on sám, a stejně tak znalecký ústav A-Consult plus, vycházel při stanovení hodnot nemovitostí z tzv. obvyklé ceny. Tržní hodnota, ze které vycházely znalce posuzované znalecké posudky, zjišťovaly tzv. hodnotu tržní, která však v době jejich vyhotovení nebyla nikde legislativně zachycena a znalci při jejím určení mohli vycházet toliko z mezinárodních doporučení. Ve vztahu ke znalce konkrétně zjištěným skutečnostem, odkázal znalec na závěry z jím vypracovaných znaleckých posudků, podle nichž ceny plynoucí ze znaleckých posudků vypracovaných znalci Vladimírem Pauerem a Jirím Mikulou, které byly předmětem revizního zkoumání znalce, neodpovídají reálným obvyklým

cenám dle definice v § 2 zákona o oceňování č. 151/1997 Sb., neboť znalci stanovovali hodnotu tržní, u níž hraje oproti ceně obvyklé podstatnou roli budoucí vývoj hodnoty nemovitostí. Předmětné znalecké posudky vyhotovené znalci Pauerem a Mikulou znalec označil za prosté vad zásadního charakteru, pouze znalec zopakoval, že v době vyhotovování předmětných znaleckých posudků nebyl legislativně nikde upraven postup ke zjištění tržní hodnoty. Znalec sám pak stanovil obvyklé ceny v jednotlivých posudcích, a to ke konkrétně vymezeným nemovitostem a ke konkrétně určeným datům.

24. Slyšení byli při hlavním líčení rovněž znalci **znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s. Dr. Ing. Vítězslav Hálek, MBA, Ph.D., a Ing. Jiří Šnajdr**, a to ve vztahu ke zpracovanému znaleckému posudku č. 4 946-01-2016, jehož předmětem bylo na základě zadání obhajoby obžalovaného K.a určit hodnotu akcií společnosti Nemo Sever. Znalci podrobně vylíčili, že při výpočtu hodnoty akcií byla použita metoda porovnávací, jelikož veškerý majetek společnosti Nemo Sever představovaly toliko nemovitosti do ní vložené, pročez bylo pro stanovení hodnoty celé společnosti, potažmo jejích akcií, nutné zjistit tržní hodnotu nemovitostí, pro což byla právě metoda porovnávací tou nejvhodnější, a následně jednoduchým přepočtem přes počet akcií dospět k hodnotě akcií. Podrobně pak znalci rozvedli způsob určení hodnoty jednotlivých nemovitostí právě porovnávací metodou. Na základě výše uvedeného tak znalci dopěli k závěru, že hodnota akcií společnosti Nemo Sever dosahovala ke dni 26.8.2013 částky ve výši 370 302 000 Kč a ke dni 10.12.2013 částky ve výši 355 674 000 Kč, když nutno zdůraznit, že právě tento údaj o ceně obvyklé ke dni 10.12.2013 zahrnuje i čtyři nemovitosti, které prodejem ze strany obžalované Amádeus byly včleněny mezi nemovitý majetek Nemo Sever.

25. Za souhlasu procesních stran byly čteny znalecké posudky **znalce Ing. Jana Janky**, znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, jemuž byly ke znaleckému zkoumání předloženy datové nosiče informací, přičemž výsledkem jeho znaleckého zkoumání bylo vyhledání a zajištění zájmových dat z jednotlivých datových nosičů.

26. Jako **listinné důkazy** byly v rámci hlavního líčení podle § 213 odst. 1 tr. řádu procesním stranám předloženy k nahlédnutí: trestní oznámení Finančně analytického útvaru Ministerstva financí ČR k jeho dataci, a to společně s přílohami k trestnímu oznámení poskytnutými od ČSOB. Sdělení MPO o nákupu akcií společnosti Nemo Sever ze dne 14.3.2014. Metodický pokyn ministra průmyslu a obchodu upravující metodický postup při výkonu zakladatelské funkce Ministerstva průmyslu a obchodu vůči státním podnikům ze dne 20.5.2013, č.j. 14557/13/10300/01000. Znalecký posudek společnosti TPA Horwath č. 1/711/2014 jehož předmětem bylo ocenění nemovitostí společnosti Amádeus Real v Liberci a Ústí nad Labem pro společnost Amádeus Real. Znalecký posudek společnosti YBN Consult na ocenění přiměřenosti kupní ceny za nákup 100% akcií společnosti Nemo Sever a posouzení přiměřenosti provizí zprostředkovatele vyhotovený na objednání AK Pelikán, Krofta, Kohoutek. Protokoly o provedených domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor. Návrh koncepce činnosti státního podniku ČPP Transgas včetně jejího odsouhlasení dozorčí radou a jejím vzetí na vědomí od zakladatele. Mandátní smlouva uzavřená mezi subjekty ČPP Transgas a EBC dne 25.9.2013, dohoda o jejím ukončení ze dne 11.12.2013, dílčí smlouvy o poskytování služeb ze strany EBC pro ČPP Transgas a faktury. Statut subjektu ČPP Transgas společně s návrhem koncepce subjektu ČPP Transgas ze dne 4.12.2012, upravující činnost státního podniku ČPP Transgas na mj. činnost realitní. Písemnosti spojené s nabytím majetku státním podnikem ČPP Transgas v podobě 100% akcií společnosti Nemo Sever, a to zejména souhlas zakladatele, znalecký posudek na ohodnocení ceny 100% akcií společnosti Nemo Sever vyhotovený společností Aconta k zadání státního podniku ČPP Transgas, znalecké posudky na určení hodnoty jednotlivých nemovitostí vložených do společnosti Nemo Sever vyhotovené Ing. Pauerem a Ing. Mikulou, zápisy z dozorčí rady státního podniku ČPP Transgas, právní a ekonomické due

diligence sestavené společností EBC k předmětnému obchodu, smlouvy o úplatném převodu cenných papírů uzavřených mezi smluvními stranami Marcott Invest a ČPP Transgas, dohody o zrušení smlouvy o úplatném převodu cenných papírů a o vypořádání vzájemných práv a povinností z této smlouvy vyplývajících ze dne 7.5.2014, včetně schválení této dohody ze strany dozorčí rady ČPP Transgas. Jmenování obžalovaného Ing. Š. do funkce ředitele ČPP Transgas ze dne 29.6.2012 vč. manažerské smlouvy ze dne 16.7.2012. Listiny související s převzetím dluhu státním podnikem Potraviný Středočeský kraj od státního podniku Pragofrukt Praha, a to zejména právní rozbor AK JUDr. Rybář, JUDr. Š. ze dne 17.5.2006 ohledně možnosti uplatnění pohledávky ještě před zánikem podniku, závěrečná zpráva o ukončení likvidace státního podniku Pragofrukt Praha ze dne 31.8.2005, účetní uzávěrka státního podniku Pragofrukt ke dni 31.8.2005, korespondence mezi MPO, konkrétně obžalovaným Ing. K., a obžalovaným Ing. Š. ze dne 5.6.2006, ve které obžalovaný Ing. K. dává souhlas, aby státní podnik Potraviný Středočeského kraje převzal dluh po státním podniku Pragofrukt, korespondence MPO vůči subjektům Contrex, Potraviný Středočeského kraje a likvidátorce státního podniku Pragofrukt Praha ohledně převzetí dluhu státního podniku Pragofrukt Praha státním podnikem Potraviný Středočeského kraje, návrh na výmaz státního podniku Pragofrukt Praha „v likvidaci“, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22.11.2005, sp. zn. F 119180/2005, které nabylo právní moci dne 25.11.2005, a kterým bylo rozhodnuto o výmazu státního podniku Pragofrukt Praha „v likvidaci“ z obchodního rejstříku, právní stanovisko JUDr. Tat'ány Chvalové ze dne 7.10.2005 k úhradě závazků státních podniků a možnosti jejich řešení v případě ukončení činnosti, návrh na provedení výmazu ze strany státního podniku Potraviný Středočeský kraj „v likvidaci“ ze dne 18.12.2006, závěrečná zpráva likvidátora státního podniku Potraviný Středočeský kraj „v likvidaci“ a smlouva o postoupení pohledávek vůči státnímu podniku Pragofrukt Praha v likvidaci uzavřených mezi společnostmi ČSOB a Contrex dne 16.11.2005, resp. mezi společnostmi Čechofracht a Contrex dne 24.11.2005. Listiny spojené s řešením úpadku státního podniku Pragofrukt Praha v likvidaci, a to zejména přihlášky pohledávek společností Čechofrakt a ČSOB v rámci konkurzního řízení, usnesení Krajského obchodního soudu v Praze o prohlášení konkurzu na státní podnik Pragofrukt v likvidaci ze dne 19.2.1996, č.j. 98 K 84/95-24, konečná zpráva správce konkurzní podstaty ve věci úpadce státního podniku Pragofrukt v likvidaci ze dne 2.1.2003, rozvrhové usnesení ze dne 15.7.2004 a usnesení Městského soudu v Praze o zrušení konkurzu ze dne 10.12.2004, č.j. 98 K 84/95-257. Zpráva PSSZ ve vztahu k subjektům EBC, ČPP Transgas, ČEZ v likvidaci, Amádeus Real a Marcott Invest. Materiály z ČSSZ k obžalovanému T.. Znalecké posudky č. 805/2017 vypracované k zadání státního podniku ČPP Transgas znaleckým ústavem CD Rating č. 805/2017, 774/2015, 775/2015 stran ocenění nemovitých věcí. Vyjádření MPO ze dne 12.6.2017, jehož obsahem je vyjádření se k tzv. sběrným místům a označením státních podniků, které takovou funkci plnily. Znalecké posudky vyhotovené na zadání státního podniku ČPP Transgas společností Proscion č. 1764 – 0403/14, č. 1761-0309/14 ke stanovení hodnoty nemovitostí v k.ú. Liberec a Ústí nad Labem. Úplný výpis z OR společnosti Nemo Sever. Záznamy telekomunikačního provozu, z nichž je patrná telefonická komunikace obžalovaných T., Ing. Š., K.a a Ing. A.a. Záznamy ze sledování obžalovaného K.a, z nichž plyne komunikace mezi obžalovaným K. a dalšími obžalovanými či svědky v této věci.

27. Soud již v původním řízení zamítl návrhy na doplnění dokazování jak na straně obžaloby, tak na straně obhajoby, když s tímto svým postupem se argumentačně vypořádal v prvním vyhlášeném rozsudku ze dne 18.9.2019 a k nimž se již vymezil i odvolací soud. Při pokračování v hlavním líčení poté, co byl rozsudkem odvolacího Vrchního soudu v Praze ze dne 16.4.2020, sp. zn. 9To 1/2020 rozsudek nalézacího soudu dílem zrušen a věc byla v části vrácena k dalšímu projednání a rozhodnutí, znovu soud rozhodoval o nově vznesených návrzích na doplnění dokazování. Veškeré návrhy na doplnění dokazování soud zamítl, a to ať již ve vztahu k návrhům obžaloby, či strany obhajoby, pro jejich nadbytečnost. Takto postupoval ve vztahu k návrhu obžaloby na provedení znaleckého posudku znaleckého ústavu Aconsult plus č. 18/2020, který zadal státní zástupce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, jehož předmětem bylo

stanovení obvyklé (tržní) ceny čtyř nemovitostí dodatečně dne 4.9.2013 prodaných společností Nemo, jakož i stanovení obvyklé (tržní) ceny 100% akcií Nemo, a to za ocenění nemovitostí samotným znalcem, resp. za zohlednění ocenění provedeného znaleckým ústavem Česká znalecká. Soud dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že pro posouzení skutkového základu věci bylo již dostatečně provedeno dokazování v míře nezbytné, a jakékoli jeho obohacování či doplňování v navrženém směru by bylo již výhradně opakováním téhož, k čemuž soud neshledal jakýkoli důvod. Navíc i odvolací soud se takto vyjádřil ve svém odvolacím rozhodnutí, když se vyjadřoval k důvodu zamítnutí návrhu na doplnění dokazování naopak ze strany obhajoby, když i jí bylo navrhováno doplnění dokazování o další znalecké posudky z oboru ekonomika s identickým zaměřením, jak již dokazování bylo provedeno. S ohledem na skutečnost, že sice odvolacímu soudu bylo obhajobou navrženo doplnění dokazování o provedení dvou ústavních znaleckých posudků, konkrétně 1. dodatku České znalecké k posudku, který byl proveden nalézacím soudem, a posudku BDO znalex, které oba obhajoba v odvolacím řízení založila do trestního spisu s adekvátním návrhem, avšak z protokolace ani rozsudku odvolacího soudu není zřejmé, ke kterému z návrhů zaujal odvolací soud zamítavé stanovisko, pokud hovoří o zamítnutí návrhu na provedení znaleckého posudku v jednotném čísle a dále tyto nejsou označeny ani co do jejich zaměření, pak obhajoba oba návrhy na doplnění dokazování zopakovala a nalézací soud o nich o obou rozhodl. Oba návrhy obhajoby na doplnění dokazování o provedení dvou znaleckých posudků znaleckých ústavů zamítl ze stejného důvodu, jak se k zamítavému stanovisku argumentačně vymezil i v případě návrhu státního zástupce. Žádný z těchto znaleckých posudků, tedy ani dodatek České znalecké k posudku č. 4 946-01-2016, který měl prohlubovat závěry kmenového posudku o stanovení hodnoty akcií Nemo v kontextu ekonomických skutečností zjištěných při vypracování kmenového posudku, ani BDO znalex č. 1326/38/2020, který se zabývá stanovením ceny tří nemovitostí v Ústí nad Labem z různých hledisek, jakož i revizi znaleckého posudku doc. Rysky, nepřinášejí nic nového, natolik zásadního, aby soud doplňoval stav zcela jasně prokázaný kmenovým znaleckým posudkem České znalecké, který již nalézací soud dříve hodnotil po důkazní stránce.

28. Soud zamítl i návrh obhajoby obžalovaných K. a Amádeus na provedení listiny, označené Českou znaleckou jako ekonomické stanovisko k závěrům Vrchního soudu v Praze, 9To 1/2020. Soud takovou listinu nepřipustil k provedení jako důkaz jejím předložením, když nepřipouští, že by bylo vůbec možné akceptovatelné, že znalecký ústav k zadání obhajoby listinou, zřejmě mající povahu odborného stanoviska, podává výklad úvah odvolacího soudu. Nejenže takový názor není ničím relevantní, ale jde především o absolutně neakceptovatelnou pseudodůkazní formu. Proto soud i tento návrh zamítl jako nadbytečný a stejně hodnotí i návrh na provedení manuálu pro katastr nemovitostí k vyhledávání dle IČ firem, jenž rovněž zamítl.

29. Soud konečně zamítl i oba návrhy obhajoby na doplnění dokazování doplňujícími výsledky svědků Tomáše J., který se měl nyní vyjádřit k ocenění předmětných čtyř nemovitostí, které za Real-Treuhand poskytl v době před prodejem obžalovanému K.ovu, když právě to mělo být oporou pro stanovení jejich prodejní ceny ve výši 90.500 000 Kč, a Mgr. Jana P.a, který měl podat svědectví jednak k přípravě převodu těchto nemovitostí mezi Amádeus a Nemo, dále měl svědčit ve vztahu k obžalovanému T., neboť společnosti Contrex měl poskytnout rozbor smlouvy se státním podnikem Potraviny. Ve světle již provedených důkazů nedospěl soud k závěru, že by tato navrhovaná svědectví mohla jakkoli prohloubit či zpochybnit danou důkazní situaci, a proto i tyto poslední dva návrhy obhajoby na doplnění dokazování zamítl pro nadbytečnost.

30. Na podkladě takto provedeného dokazování soud hodnotil veškeré provedené důkazy jednotlivě, ale zejména ve vzájemných souvislostech i jako celek, když napravil nedostatky v hodnotícím procesu, jak na ně byl odvolacím soudem upozorněn. Po takto provedeném hodnocení důkazní situace dospěl k závěru o vině obžalovaných, když ve vztahu k obžalovaným K. a Amádeus podstatně upravil popis skutkových zjištění, neboť dospěl k závěru, že obžalobou

odděleně koncipovaná jednání pod body 3) a 5) jsou v případě obžalovaných K. a Amádeus jednáním jediným, neboť aktivní jednání ad 5) podané obžaloby včlenil obžalovaný K. do celkového rámce jednání o prodeji 100% akcií Nemo, jak je obžaloba koncipovala pod bodem 3).

31. Ve vztahu k jednání bodem 1) rozsudku vzal soud za zcela jednoznačně prokázané, že obžalovaný T. vědomě od počátku participoval na jednání již odsouzených K. a Š., které spočívalo v nezákonném uhrazení již zaniklých pohledávek původně jdoucích za zlikvidovaným státním podnikem Pragofrukt, které převzala od původních věřitelů společnost Contrex, zastoupená obžalovaným Pavlem T.. Především listinami bylo prokázáno, že obžalovaný T. jako jednatel společnosti Contrex prostřednictvím svých zplnomocněných zástupců vedl jednání s původními věřiteli s. p. Pragofrukt, když jejich pohledávky nebyly v rámci vedeného konkursu uspokojeny zcela. Rovněž listinami, a to především zápisy z jednání konaných na MPO, bylo prokázáno, že obžalovaný T. vedl jednání s MPO o uspokojení pohledávek ještě v době, než byl dovršen proces jejich odkupu od původních věřitelů, to je od ČSOB a společnosti Čechofracht. Smlouvy o postoupení pohledávek mezi těmito dvěma subjekty a Contrex byly uzavřeny dříve, nežli došlo ke dni 25. 11. 2005 k výmazu s. p. Pragofrukt z obchodního rejstříku, konkrétně ve dnech 16. 11. 2005, respektive 24. 11. 2005. Výše uvedená jednání se zástupci MPO však obžalovaný T. vedl již dne 24. 10. 2005 (číslo listu 7797). Z tohoto záznamu o jednání je zřejmé, že se jej s obžalovaným T. osobně účastnil odsouzený K., dále likvidátorka Dr. Kralíková, tedy všichni jeho aktéři jednoznačně věděli o probíhajícím procesu směřujícím k výmazu s. p. Pragofrukt. Toto je zřejmé i ze skutečnosti jednoznačně známé MPO, konkrétně ze znalosti podání návrhu na výmaz dne 30. 9. 2005. Rovněž bylo předloženým záznamem z jednání ze dne 3. 11. 2005 (číslo listu 7799) prokázáno i další jednání, jehož se odsouzený K. a obžalovaný T. zúčastnili a na němž osobně jednali. I toto jednání je časově zařazeno do doby před nabytím pohledávek společností Contrex od původních věřitelů dlužníka Pragofrukt. Z textu tohoto záznamu je rovněž prokazována povědomost odsouzeného K. o tom, že převod pohledávek se teprve připravuje. Z uvedených záznamů je tak zřejmé, že odsouzený K. jako osoba v této záležitosti jednáající za MPO jednala s osobou obžalovaného T., jež nebyla ještě držitelem pohledávek vůči Pragofrukt s.p.. V rámci této schůzky mělo dojít k příslibu ze strany obžalovaného T., že nebude soudní cestou vyžadovat vydání předběžného opatření za účelem zastavení procesu výmazu s. p. Pragofrukt, a to oproti příslibu ze strany MPO, konkrétně odsouzeného K., že dojde k jednání a uspokojení pohledávek, jež Contrex měl nabýt. Z uvedeného je tak zcela zřejmé, že i obžalovaný T. si byl zcela jasně vědom, jaké konkrétní komplikace pro uspokojení pohledávek, které se chystal zakoupit, by byly spojeny s tím, pokud by došlo k výmazu státního podniku z obchodního rejstříku. Jak již výše uvedeno, ke dni 25. 11. 2005 došlo k výmazu s. p. Pragofrukt, čímž zanikly i veškeré jeho dluhy, tj. pohledávky jeho věřitelů vůči němu jako subjektu neexistujícímu, ve smyslu možnosti domožení se jich uspokojení soudní cestou. Nadále existovaly maximálně v podobě tzv. naturální obligace, tedy bylo možné toliko jejich dobrovolné uspokojení, nikoli vymožení cestou žaloby. V tomto směru je tak zcela nerozhodným stanovisko, jímž bylo ze strany odsouzených K. a Š. argumentováno, jehož autorem byl svědek Dr. Š., jestliže oba odsouzení byli osobami notoricky se pohybujícími v prostředí likvidovaných státních podniků a již z kontextu plnění jejich pracovních povinností, respektive náplně jejich pracovní činnosti je zřejmé, že s komplexem problematiky likvidace podniku, včetně jejich výmazu byli v plné míře seznámeni i s účinky provedení výmazu společnosti. V tomto ohledu se stěží může účinně obžalovaný T. dovolat neznalosti práva a tedy absence povědomí o účincích výmazu podniku z obchodního rejstříku, když hlavní pachatel i jeho návodce, kteří však po formální stránce svou činností zdánlivě navazovali na jednání vyvolaná obžalovaným T., takovou znalost zcela jistě měli, tedy nelze než důvodně předpokládat, že i obžal. T., podílející se na jejich činnosti jako pomocník, byl s důsledkem výmazu zcela jistě obeznámen. Navíc je jeho znalost veškerých komplikací, spojených s provedením výmazu, zřejmá ze samotného záznamu o jednání s odsouzeným K., když hrozil snahou o vydání předběžného opatření, které mělo aktu výmazu zabránit, aby tak „dosáhl“ příslibu uspokojení

pohledávek i přes provedení výmazu. Tedy obhajobou uplatňovaná verze, že obžalovaný T. jako právní laik nebyl jakkoli ani srozuměn s možným následkem výmazu na existenci dluhů dlužníka, je absolutně protimluvná prokázanému obsahu jednání obžal. T. s odsouzeným K.. Další listinou ze dne 14.4.2006, kterou zaslal odsouzený K. společnosti Contrex (číslo listu 7855), je prokazováno, že právě nejpozději v tomto období odsouzený K. vtáhl do celé záležitosti i odsouzeného Š.. Podstatou uvedeného dopisu je sdělení vůči Contrex, že MPO postoupilo veškeré doklady s doporučením k nalezení možného řešení likvidátorovi s. p. Potraviny, jímž byl právě odsouzený Š.. Identický dopis obdržel od MPO cestou odsouzeného K. i odsouzený Š., který byl likvidátorem s. p. Potraviny jmenován dne 1. 3. 2006. Rovněž listinou bylo prokázáno, jakým způsobem obžalovaný Š. reagoval na pověření k dořešení celé záležitosti, konkrétně se jedná o písemné sdělení ze dne 12. 5. 2006 (číslo listu 7856), a to návrhem řešení, spočívajícím ve vyjádření souhlasu ze strany MPO jako zakladatele státních podniků Pragofrukt a Potraviny s tím, že dojde k započtení splněného peněžitého závazku oproti nároku na vydání likvidačního zůstatku Potravín. Takový souhlas odsouzený K. jako zástupce MPO udělil přípisem ze dne 5. 6. 2006 (číslo listu 7852). Rovněž listinou z čísla listu 8114 je prokazováno uzavření smlouvy o převzetí dluhu státu ze dne 8. 6. 2006, kterou za s. p. Potraviny uzavřel odsouzený Š. a za Contrex obžalovaný T.. V textu takto nazvané smlouvy je pak konstatováno, že věřitel v podobě společnosti Contrex uplatnil vůči Pragofrukt s.p. pohledávky dne 3. 11. 2005. Označené smluvní strany, to je Potraviny a Contrex, se takto dohodly o tom, že Potraviny přejímají peněžité dluh státu, stávají se tak dlužníkem vedle státu, s čímž Contrex udělil souhlas. Součástí dohody byl závazek Potravín k úhradě částky ve výši 39 273 141,30 Kč s tím, že zbývající dluh, odpovídající úrokům z prodlení, nebude Contrex uplatňovat. Hlavním argumentem obhajoby odsouzeného Š. pak byl předložený právní rozbor, provedený svědkem Dr. Pavlem Š. dne 17. 5. 2006 (číslo listu 7772), z něhož mělo vyplývat, že závazek s. p. poté, co byl po ukončení konkursu a provedení likvidace vymazán z obchodního rejstříku, přechází na stát jako jeho zakladatele. Podle tohoto právního rozboru tak měl zánikem s. p. Pragofrukt přejít neuspokojený závazek na stát. Součástí tohoto rozboru je rovněž navržený postup v dané věci tak, že by likvidátor přebírajícího s. p. uzavřel dohodu se stávajícím věřitelem, že splní závazek namísto zřizovatele MPO. V návaznosti na to mělo dojít k uzavření dohody mezi MPO jako dlužníkem s přejímajícím státním podnikem, když mělo jít o smlouvu o převzetí závazku. Soud uzavírá, že toto stanovisko svědka Dr. Š. je chybné, navíc odsouzení Š. a K. se jím v celku ani neřídili, tedy se nemohli ve svém trestním stíhání ani relevantně bránit, že se zachovali zcela tak, jak jim bylo právní autoritou, jako laikům, doporučeno, neboť v rámci doporučení se naopak nezachovali a nechoval se tak ani obžalovaný T.. Stanovisko Dr. Š. bylo účelovým stanoviskem, zneužitým k podpoře nezákonného jednání. Nelze navíc ani přehlédnout existenci písemného právního stanoviska, jež mělo MPO v dané době již k dispozici, když stanovisko JUDr. Taťány Chvalové ze dne 7.10.2005 (číslo listu 7914) bylo dohledáno v rámci listin poskytnutých k projednávané věci ze strany MPO. Z tohoto právního rozboru se podává právní názor správný, a sice jednoznačně odkazující na rozhodnost časových hledisek v průběhu postupu likvidace a výmazu společnosti. Je z něj zcela zřejmé, že okamžikem výmazu společnosti dochází k zániku dlužníka a tedy v návaznosti na to i k zániku veškerých jeho závazků. Tento právní rozbor byl podle listiny na čísle listu 7913 vypracován na žádost odboru MPO řízeného odsouzeným K. ze dne 30.9.2005. Nemůže v tomto ohledu tedy obstát ani obhajoba odsouzeného K., že mu takové stanovisko o zániku závazků dlužníka, který zanikl výmazem společnosti, nebylo známo. Jak již výše uvedeno, nemůže být soudem jako relevantní obhajoba zohledňovaná tvrzení odsouzených, že se chovali přesně ve smyslu rady odborníka, když zcela postupovali dle právního rozboru Dr. Š.. Naopak odsouzený Š. uzavřel jen část smluvní dohody, jak se z chybného stanoviska Dr. Š. podává. Uzavřel jako likvidátor s. p. Potraviny se společností Contrex zcela nesmyslně formulovanou smlouvu, nazvanou "smlouva o převzetí dluhu státu", když uvedené smluvní subjekty nemohly po obsahové stránce takto formulovanou smlouvu ani uzavřít. Nikdy nedošlo ke smluvnímu ujednání mezi MPO jako zřizovatelem zlikvidovaného a vymazaného s. p. Pragofrukt na jedné straně a státním podnikem v

likvidaci Potraviny na druhé straně, tedy zcela jednoznačně absentuje mezičlánek, na jehož podkladě by vůbec mohlo vzniknout zdání o tom, že by dluh Pragofruktu měl být prostřednictvím zřizovatele MPO převeden na Potraviny a z toho titulu i Potraviny by měl být hrazen. Zcela zásadní je pak skutečnost, že jak odsouzený Š., tak odsozený K. a s ohledem na jednoznačně prokázaný obsah jednání i obžalovaný T. si ze všech časových souvislostí a především na základě povahy aktu výmazu s. p. Pragofrukt byli jednoznačně vědomi toho, že již neexistuje žádný závazek, který by Potraviny vůči pohledávce uplatněné Contrex mohli zákonným způsobem hradit.

32. Bez jakýchkoli pochybností bylo prokázáno, že odsouzený Ing. K. jako ředitel Odboru transformace a státních podniků Ministerstva průmyslu a obchodu ČR vedl za MPO ve dnech 24.10.2005 a 3.11.2005 jednání s obžalovaným Pavlem T. jako osobou jednajícím za Contrex s.r.o. ve vztahu k uspokojení dvou pohledávek Contrex vůči Pragofrukt Praha, státní podnik v likvidaci v celkové výši 30.606.662 Kč bez příslušenství, které vůči MPO dne 29.12.2005 Pavel T. uplatnil jako jednatel Contrex, s výsledným příslibem odsouzeného Ing. K., že pohledávky budou uspokojeny, aby dne 14.4.2006 odsouzený Ing. K. instruoval písemně odsouzeného Ing. Š. jako likvidátora státního podniku Potraviny středočeský kraj, státní podnik v likvidaci, jmenovaného ke dni 1.3.2006, k tomu, aby se společností Contrex vyřešil v rámci státního podniku Potraviny jejich pohledávky vůči původně Pragofrukt, následně dne 5.6.2006 odsouzený Ing. K. za MPO jako zřizovatele udělil písemně souhlas s tím, aby státní podnik Potraviny uzavřel smlouvu o převzetí dluhu se společností Contrex, na základě toho dne 8.6.2006 v Praze uzavřel odsouzený Ing. Š. za státní podnik Potraviny se společností Contrex, zastoupenou obžalovaným Pavlem T., smlouvu nazvanou smlouva o převzetí dluhu státu, na jejímž základě státní podnik Potraviny převzal údajný dluh státu ve výši 51.951.223,79 Kč vůči společnosti Contrex, vzniklý na základě dvou pohledávek za již zaniklým státním podnikem Pragofrukt, jejichž skutečná hodnota však byla nulová, neboť výmazem z obchodního rejstříku ke dni 25.11.2005 po ukončení likvidace státní podnik Pragofrukt i jeho dluhy zanikly a staly se nevymahatelnými, následně odsouzený Ing. Š. na základě této smlouvy vyplatil společnosti Contrex dne 12.6.2006 částku v celkové výši 39.273.141,30 Kč, obžalovaný T. společně s oběma odsouzenými tak činili, přestože věděli, že pohledávky za státním podnikem Pragofrukt, ke dni 25.11.2005 zaniklým, jsou soudně nevymahatelné a žádný dluh státu vůči společnosti Contrex neexistuje, čímž způsobili České republice na majetku, s nímž měl právo hospodařit státní podnik Potraviny, škodu v celkové výši 39.273.141,30 Kč.

33. Na základě všech shora uvedených argumentů tak soud dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného T., když K. a Š. byli za uvedené jednání již dříve odsouzeni, přičemž jednal ve formě úmyslu nejméně nepřímého ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. V důsledku jeho jednání tak došlo k nezákonnému obohacení společnosti Contrex, neboť neexistoval žádný právní titul k jednáním obžal. T. vynucené výplatě veškerých finančních prostředků tak, jak na základě iniciace ze strany odsouzeného K. a pomoci obžalovaného T. provedl odsouzený Š.. Zásadní význam v rámci spáchané trestné činnosti má činnost odsouzeného K., který již od prvopočátku vývoje celé záležitosti za MPO jednal s obžalovaným T. za společnost Contrex a nastavil rámec budoucího vypořádání tvrzené existující pohledávky Contrex vůči státu jako zřizovateli vymazaného s. p. Pragofrukt, když až následně byl zapojen za účelem realizace výplaty do celé transakce i odsouzený Š. jako likvidátor s. p. Potraviny, který jednal přesně dle instrukcí odsouzeného K., jak je prokazováno shora uvedenými listinami. Nelze však nikterak bagatelizovat úlohu obžalovaného T., na jehož začlenění do celku spáchané trestné činnosti je nutno pohlížet optikou obecné logiky a nelze odkazovat na podnikatelské prostředí, v jehož rámci se měl jednání dopustit, tedy že měl jako podnikatel toliko se snažit o dosažení zisku legálním způsobem, jak argumentovala obhajoba. Nelze uvěřit tomu, že by podnikatel T. za 600 tisíc korun odkoupil neuspokojené pohledávky za státním podnikem v likvidaci poté, co k jejich úplnému uspokojení nedošlo ani v rámci konkursu ukončeného pro nedostatek majetku,

a to dokonce v době, kdy zlikvidovaný státní podnik již mířil k výmazu, a to vše v naději, že jeho podnikatelskými dovednostmi se mu podaří dosáhnout jejich uspokojení tak, že na transakci vydělá. První jednání na MPO, a to stále ještě nebyl vlastníkem pohledávek, absolvoval již v době, kdy byl návrh na výmaz podán, a očekávat bezproblémové uspokojení pořizovaných pohledávek, aniž by předem byla dána dohodnutá jistota jejich uspokojení, by bylo přinejmenším značně neobvyklé. A taková jistota nemohla plynout z ničeho jiného než z dohody o dalším postupu poté, co pohledávky budou skutečně koupeny společností Contrex a jimi bude dále nakládáno v rámci předem stanoveného scénáře, který tak logicky byl dán nejméně mezi obžalovaným T. a odsouzeným K.. K těmto logickým úvahám soud dospěl především na základě všech prokázaných časových souvislostí jednání obžalovaného T., zasazených do vývoje výmazu státního podniku a obsahu jednání na MPO s odsouzeným K..

34. Ve vztahu k právnímu posouzení učiněného skutkového závěru soud uvádí, že se obžalovaný T. trestného jednání dopustil jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ve vztahu k naplnění veškerých zákonných znaků skutkové podstaty zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když vykonavatelem zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 5 písm. a) tr. zákoníku byl odsouzený Š., jež nezákonným způsobem naložil se svěřenými finančními prostředky s. p. Potraviny v likvidaci, jehož byl likvidátorem, když k takovému jednání jej navedl ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku odsouzený K.. Kvalifikovaná skutková podstata uvedeného zločinu je pak dána výší způsobené škody, konkrétně tedy výší vyplacené částky 39 273 141,30 Kč. Jednání obžalovaného bylo podřazeno pod dikci normy trestního práva hmotného účinné v době rozhodování soudu, tedy posouzeno jako naplňující skutkovou podstatu zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, nikoli normy účinné v době jeho spáchání, tedy trestného činu podle § 248 odst. 1, odst. 4 tr. zákona, neboť pozdější úprava je pro obžalovaného příznivější, a to z důvodu stanovení trestu odnětí svobody v mírnějším rozpětí sazby.

35. Ve vztahu k jednání ad 2) rozsudku pak vzal soud za jednoznačně prokázané, že obžalovaný K., stejně tak i obžalovaná Amádeus Real na základě zásady přičitatelnosti, jednali zcela svévolně ve vztahu k uzavření smlouvy mezi Amádeus Real, zastoupené obžalovaným K., a společností Nemo Sever, jejímž jediným členem představenstva, jednajícím za společnost, obžalovaný K. byl, když předmětem uzavřené kupní smlouvy byl nákup čtyř specifikovaných nemovitostí společností Nemo Sever se vznikem závazku zaplatit kupní cenu ve výši 90 500 000 Kč, a to s dobou splatnosti jednoznačně zasahující do doby, kdy vlastníkem Nemo Sever již měla být ČPP Transgas. Tuto dvoustranou smluvní transakci však jménem obžalované Amádeus provedl obžalovaný K. v době, kdy již byla vedena jednání o koupi akcií Nemo s Transgas, a to i za jeho přímé účasti, avšak nikoho ze zástupců Transgas o své činnosti vůči majetku Nemo neinformoval, a neučinil tak ani vůči následnému vlastníku akcií Nemo-společnosti Marcott, když ani jejímu jednateři T. nesdělil, že mezi obžalovanou Amádeus a Nemo, za něž obě jednal osobně, uzavřel předmětnou kupní smlouvu. Smluvní cena stanovená na základě dohody obou smluvních stran, když obě byly zastoupeny osobou obžalovaného K.a, však nekorespondovala s tržní hodnotou uvedených nemovitostí. Provedeným dokazováním, konkrétně znaleckým posudkem založeným samotnou stranou obhajoby obžalovaného K.a, který byl vypracován znaleckým ústavem Česká znalecká, pak bylo prokázáno, že tržní hodnota koresponduje se sumou 71 370 000 Kč. Co však je zcela zásadní, samotná smlouva o převodu 100% akcií Nemo mezi Marcott a Transgas jmenovitě vypočítávala nemovitosti, jež tvořily majetek Nemo, a o výše uvedených čtyřech nebylo ani zmínky. Je tak zcela irrelevantní opakovaná snaha obhajoby na zdůrazňování možnosti kupujícího ověřit si před podpisem smlouvy nahlédnutím do katastru nemovitostí, jaké veškeré nemovitosti jsou majetkem převáděné Nemo s tím, že nebylo možno něco zakrýt, jestliže obecně přístupný rejstřík by po nahlédnutí uvedené informace poskytl. Naopak samotný text smlouvy prokazuje podvodnost jednání obžalovaného K.a a Amádeus, že prodej čtyř nemovitostí podvodně zamlčeli, aby tak skryli před kupujícím

společnosti Nemo, že Nemo s sebou nese do budoucna povinnost úhrady kupní ceny za prodané nemovitosti. Právě z tohoto důkazního zjištění je zcela evidentní, že uzavřená kupní smlouva na další čtyři nemovitosti šla jednoznačně k tíži subjektu povinného k úhradě kupní ceny, a obžalovaný K. v době této vsunuté transakce s ohledem na fázi rozeběhnutých jednání věděl, že tímto subjektem bude Transgas. Podvodnost jednání obžalovaných je pak především dána skutečností, že obžalovaný K. neinformoval o uzavření smluvního vztahu nikoho na straně budoucího nabyvatele 100 % akcií Nemo Sever, ačkoliv se obžalovaný K. osobně účastnil jednání ohledně převodu 100 % akcií Nemo Sever, když kupující společností byla ČPP Transgas. Skutečnost, že v majetku Nemo Sever se ocitly i uvedené čtyři nemovitostní soubory, byla zjištěna na straně ČPP Transgas až v okamžiku po realizaci nákupu 100 % akcií Nemo Sever, když byly vyřizovány veškeré náležitosti při přebírání listin a zjišťování stavu společnosti Nemo Sever. Až do okamžiku takového zjištění na straně ČPP Transgas obžalovaný K. neposkytl nikomu ze zúčastněných jakoukoliv informaci o své předchozí činnosti, když předmětná smlouva o prodeji nemovitostí ze strany Amádeus Real ve prospěch Nemo Sever byla uzavřena dne 4. 9. 2013. Tedy rozhodné skutečnosti poškozené straně zamlčel. Právě s ohledem na skutečnost, že obžalovaný K. byl sám aktérem v průběhu koncipování a uzavření smluvního vztahu mezi ČPP Transgas a Marcott Invest ohledně převodu 100 % akcií Nemo Sever, věděl, že subjektem, který by s ohledem na stanovení doby splatnosti kupní ceny za převod čtyř nemovitostních souborů ve smyslu smlouvy ze dne 4.9.2013, kupní cenu hradil, by byla právě ČPP Transgas jako majitel Nemo Sever. Obžalovaný K. tak jednal zcela jednoznačně se záměrem, obohatit se v konečném důsledku na úkor ČPP Transgas, tedy České republiky, s jejímž majetkem ČPP Transgas hospodáří. Dokreslující význam pro povahu jednání obou obžalovaných má prokázána hodnota předmětných nemovitostí, která byla prokázána znaleckým posudkem České znalecké, který stanovil vyšší tržní hodnoty nemovitostí, nikoli znalecký posudek doc. Rysky č. 2242/20/II/2014 a 2243/21/II/2014 (č.l. 12526-12597, 12601-12672) a A-Consult Plus č. 6/2015 (č.l. 12146-12262), jimiž byla určena jejich cena obvyklá. Údaj o ceně obvyklé není relevantní veličinou, oproti vyšší tržní ceny nemovitostí, když právě a jedině tento údaj má relevantní vypovídací hodnotu o tom, jak v reálné době a místě je nemovitost na trhu realit obchodovatelná.

36. Celkově k objemu a charakteru znalecké činnosti, provedené v této trestní věci k jednáním postiženým obžalobou pod body 3) a 5), nyní rozsudkem vtěleným pod jediné jednání popsané pod bodem 2), prezentované předkládáním jednotlivých znaleckých posudků procesními stranami, když posudky byly podávány v rámci téhož odborného zaměření, soud zaujal následující závěry a hodnocení: Ve vztahu k jednotlivým znaleckým posudkům soud shrnuje, že povahu znaleckých posudků pro vedené trestní řízení mají znalecké posudky znalce doc. Rysky z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí, znaleckého ústavu A-Consult, dále znaleckého ústavu Česká znalecká a znaleckého ústavu Apogeo. Ve vztahu k ostatním způsobům ocenění, ať již nemovitostí či hodnoty podniku tak, jak i jednotlivé posudky byly zadávány a získávány obžalovanými, a to ať již v době před vedením trestního řízení či v rámci přípravného řízení, soud zdůrazňuje, že tyto nesplňují náležitosti znaleckého posudku ve smyslu trestního řádu, tedy mají výhradně povahu listin. Ke dvěma znaleckým posudkům, jež takové náležitosti splňovaly, konkrétně znalecké posudky, TPA Horwath Valuation Services a YBN Consult-znalecký ústav soud nepřihlédl, a to s ohledem na obsah zajištěných odposlechů, jež byly v rámci dokazování provedeny za souhlasu stran jejich předložením. Takové odposlechy byly zajištěny zákonně, probíhaly v době před zahájením trestního stíhání mezi obžalovanými, jimž však toto procesní postavení ještě nenáleželo, tedy byli v postavení maximálně podezřelých, a jejich tehdejších právních zástupců. Rozhodně se tak nejedná o postavení mezi obviněným a jeho obhájcem, přičemž vztah mezi klientem a jeho právním zástupcem nepožívá takové ochrany, jako tomu je v případě již aktivně vedené obhajoby, tedy v rámci vztahu mezi obviněným či obžalovaným a obhájcem. Touto problematikou se navíc zabíral již i Ústavní soud, jak je vyjádřeno v nálezu I. US 1638/14, když i z jeho rozhodovací praxe je zřejmé, že zvukový záznam, zajištěný v rámci nasazené operativně pátrací techniky v rámci popsanych vztahů, je v rámci provedeného

dokazování důkazem relevantním. Z provedeného záznamu telekomunikačního provozu je pak zřejmé ovlivňování zpracovatelů znaleckých posudků, konkrétně TPA Horwath a YBN Consult, jejich závěry tak nemají žádnou vypovídací hodnotu, jestliže v obou případech zpracovatelé posudků podleli vlivu zadavatelů tak, aby znalecké závěry byly uzpůsobeny požadavkům a potřebám zadavatele. Z tohoto důvodu soud k jejich závěrům nepřihlédl a v rámci hodnocení důkazů je nikterak nezohlednil.

37. Žalobní tvrzení opírala obžaloba především o komparaci znaleckých posudků, jež byly vypracovány v aktuální době přípravy uzavření smlouvy o převodu 100 % akcií Š. a A., jež v rámci tohoto trestního řízení mají povahu listin, se znaleckým posudkem znalce Rysky, který byl v rámci nalézacího řízení proveden výslechem znalce, přičemž soud dospěl k závěru o irelevanci skutkových tvrzení podané obžaloby, a to především na základě vyjádření samotného znalce doc. Rysky. Soud vnímal vyjádření znalce jako zcela jasná, logická, podpořená konkrétní argumentací, tedy je hodnotí jako správné znalecké závěry. Znalec Ryska potvrdil stálou platnost stanovení obvyklé ceny všech posuzovaných nemovitostí v souhrnné hodnotě 251 700 000 Kč, nicméně velmi důrazně vyzdvihl, že v době, kdy znalecký posudek vypracovával, byl nejen limitován zadáním znaleckého posudku, když měl stanovit právě a jedině obvyklou cenu nemovitostí, ale především zdůraznil skutečnost, že v době podání znaleckého posudku neměl ani možnost provést znalecké ocenění nemovitostí v jiné kategorii nežli ceny obvyklé. Následně se detailně vyjádřil k veličině tržní hodnoty nemovitostí s tím, že jen právě tento fenomén jako jediný nejvíce odráží situaci na trhu, tedy tržní hodnota nejvíce odpovídá zohlednění všech rozhodných faktorů podílejících se na odhadu ceny, za kterou je možno v daném čase a místě reálně nemovitost prodat. Veličina tržní hodnoty však v dané době nebyla oficiální možnou metodou pro oceňování nemovitostí, nicméně současně znalec ke dni svého výslechu u hlavního líčení vyzdvihoval, že jedině hledisko tržní hodnoty je relevantní pro možnost posouzení adekvátnosti prováděného obchodu. Z takového vyjádření znalce pak pro soud jednoznačně plyne závěr, že posuzování faktické hodnoty akcií Nemo Sever, která je determinována zejména tržní hodnotou nemovitého majetku společnosti, je zavádějící, pokud by měla být stanovena odvisle na určení obvyklé ceny předmětných nemovitostí. Soud tak uzavírá, že hledisko aplikované podanou obžalobou není hlediskem relevantním, navíc soud zdůrazňuje, že pokud byla předmětem posuzované smlouvy hodnota převáděných 100 % akcií Nemo Sever, pak jediným relevantním znaleckým oceňováním je právě a jedině ocenění 100 % akcií Nemo sever, nikoliv separátní stanovení ceny obvyklé jejího nemovitého majetku. Znalecký posudek, jímž byla v rámci přípravného řízení stanovena obvyklá cena nemovitostí tak mohl být jedině podkladem pro další znaleckou činnost, která by se věnovala stanovení hodnoty 100 % akcií Nemo Sever, když tuto činnost v návaznosti na závěry doc. Rysky provedl znalecký ústav A-Consult. Jestliže tak A-Consult vycházel ve svém závěru z chybného podkladu, pak ani jeho závěr o tom, že hodnota akcií byla 184 929 206 Kč, není správný. V rámci dokazování prováděného soudem byl k návrhu obhajoby obžalovaného K.a proveden znalecký posudek znaleckého ústavu Česká znalecká, který splňoval veškeré náležitosti kladené trestním řádem na znalecké posudky, když tak je jednoznačné, že tento důkazní zdroj má stejnou vypovídací hodnotu jako znalecký posudek opatřený stranou obžaloby. Soud jej provedl výslechem zpracovatelů znaleckého posudku, když jím bylo zjištěno, že hodnota 100 % akcií vycházela mimo jiné i ze stanovení tržní hodnoty nemovitostí vložených do majetku Nemo Sever. Zpracovatelé ústavního znaleckého posudku se detailně a pro soud akceptovatelně vyjádřili ke způsobu stanovení tržní hodnoty každé jednotlivé nemovitosti. Pokud z jejich vyjádření vyplynulo, že celková tržní hodnota byla stanovena i v závislosti na stanovení koeficientu, v němž se promítá specifická té které nemovitosti, když stanovení koeficientu vychází z empirické praxe znaleckého ústavu, pak tento mechanismus zpracovatelé vysvětlili natolik podrobně, že jej soud uznává jako relevantní a znaleckým ústavem Česká znalecká stanovenou tržní hodnotu nemovitostí jako správnou a rozhodnou pro posouzení ceny 100 % akcií Nemo Sever. Ze závěrů České znalecké tak vyplynulo, že souhrnná hodnota nemovitého majetku, představujícího rovněž hodnotu Nemo Sever, byla dána k prosinci 2013, tedy k době uzavření smlouvy mezi ČPP

Transgas a Marcott Invest, ve výši 355 674 000 Kč a ke dni 26. 8. 2013, kdy byla uzavřena smlouva o převodu akcií mezi Nemo Sever a Marcott Invest, pak částkou 370 302 000 Kč. Soud uzavírá, že jediné správné hledisko pro stanovení hodnoty 100 % akcií Nemo Sever se odvíjí od tržní hodnoty nemovitostí, vložených do majetku společnosti Nemo Sever. Tedy jediné závěry České znalecké jsou relevantní a z jejich souhrnu vyplývá, že kupní cena za převod 100 % akcií Nemo Sever mezi Marcott Invest a ČPP Transgas nebyla nepřiměřeně navýšená oproti faktické hodnotě této společnosti, jejíž akcie byly na ČPPP Transgas převedeny.

38. Rozhodně nelze přijmout argumentaci obhajoby, že Transgas nemohl utrpět majetkovou újmu tím, že si nebyl vědom faktu, že Nemo je majitelem i dalších čtyř nemovitostí, neboť se mělo jednat o nemovitosti lukrativní, skýtající do budoucna značné výnosy, když k takto hodnotným nemovitostem vlastně přišla Transgas „lacino“, neboť je v rámci Nemo měl získat za „původní“ výši dohodnuté ceny za koupi 100% akcií. Taková obhajoba je účelová, nelogická a pokroucená oproti prokázanému skutkovému stavu. Obhajoba zcela pominula, že zájem Transgas byl od počátku investovat volné finanční prostředky do nákupu konkrétních, předem vyčtených nemovitostí, které až po počátku jednání byly „účelově“ vloženy do majetku Nemo s tím, že dojde k převodu nemovitého majetku v rámci majetku společnosti a nikoli separátními smlouvami o prodeji nemovitostí, když takový postup měl být obvyklý, obecně využívaný především z daňových důvodů. Samotná smlouva o koupi 100% akcií Nemo obsahovala konkrétní výčet právě těchto nemovitostí, jež byly předmětem zájmu Transgas od samého počátku. Obhajoba tak zcela přehlédla, že další čtyři nemovitosti takto vyjmenovány ve smlouvě nejsou a je z toho zcela jasně prokázáno, jak nekalý záměr obžalovaní K. i Amádeus vůči Transgas pojal. Z takového záměru jsou oba obžalovaní usvědčeni i výpověďmi tehdy ještě spoluobžalovaných Š. a A.a, kteří zcela shodně uvedli, že o dalších čtyřech nemovitostech v majetku Nemo nevěděli, a zcela s tím korespondují jejich prokázané navazující kroky, které vedly k tomu, že obžal. K. přistoupil ke zpětnému odkupu všech čtyř nemovitostních souborů zpět do majetku obžalované Amádeus.

39. Výše škody, kterou měli oba obžalovaní záměr způsobit, je dána částkou 85.826.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi obvyklou cenou 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 355.674.000 Kč, jak je prokázána znaleckým posudkem České znalecké, když takto stanovená hodnota 100% akcií Nemo zahrnuje i předmětné čtyři nemovitosti, a závazkem Transgas k úhradě sjednané kupní ceny za 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 351.000.000 Kč a dalším, uzavřením smlouvy fakticky převzatým, závazkem k úhradě kupní ceny za ony další čtyři nemovitosti z vlastnictví Nemo, o čemž však kupující nevěděl, že jsou součástí aktiv společnosti, ve výši 90.500.000 Kč.

40. Soud uzavírá, že bez jakýchkoli pochybností má za prokázané jednání obžal. K.a, jednajícího jako jediný člen představenstva obžalované společnosti Amádeus Real v zájmu a v rámci činnosti této společnosti, se záměrem obohatit přinejmenším tuto společnost na úkor státního podniku Transgas, respektive České republiky, s jejímiž finančními prostředky tento státní podnik hospodařil, když obžalovaná Amádeus byla jediným akcionářem Nemo Sever, v rámci roku 2013 vedl jednání s Ing. Š. a Ing. A. jako zástupci Transgas na straně kupující za účelem realizace prodeje 100% akcií společnosti Nemo státnímu podniku Transgas, do níž obžalovaná společnost Amádeus, ovládaná obžal. Václavem K., jako jediným akcionářem společnosti Nemo provedla nepeněžitě vklady osmi nemovitostních souborů nacházejících se v Ústí nad Labem a Liberci, konkrétně na adrese xxx v Ústí nad Labem, xxx v Liberci, xxx v Liberci, xxx v Liberci, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, xxx v Ústí nad Labem, aby již za průběhu jednání s Transgas převedl obžal. K. 100% akcií společnosti Nemo na základě smlouvy o úplatném převodu cenných papírů ze dne 26. 8. 2013 společnosti Marcott, za kterou tuto smlouvu uzavřel její jednatel Pavel T.,

dne 4.9.2013 v Praze uzavřel obžal. K. mezi obžalovanou společností Amádeus a společností Nemo, za kterou rovněž jednal on sám jako jediný člen jejího představenstva, čtyři kupní smlouvy, na jejichž základě obžalovaná společnost Amádeus prodala společnosti Nemo

- jiné nebytové prostory č. xxx xxx v domě č.p. xxx na parcele p.č. xxx v ul. xxx v Liberci včetně odpovídajících spoluvlastnických podílů ke společným částem domu a pozemku za kupní cenu ve výši 17.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 15.000.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. Xxx v Liberci za kupní cenu ve výši 20.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 14.000.000 Kč,
- parcely p.č. xxx , p.č. xxx a p.č. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 21.000.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 7.370.000 Kč,
- dům č.p. xxx na parcele p.č. xxx a parcelu p.č. xxx v ul. xxx v Ústí nad Labem za kupní cenu ve výši 32.500.000,- Kč, ačkoli jejich tržní hodnota byla 35.000.000 Kč,

tedy nemovitosti ve sjednané kupní ceně celkem za 90.500.000,- Kč, ačkoli jejich souhrnná tržní hodnota byla 71.370.000 Kč, přičemž podle všech kupních smluv měla být kupní cena uhrazena do jednoho roku od jejich uzavření, a to přesto, že v době uzavření těchto kupních smluv již byla jediným akcionářem společnosti Nemo společnost Marcott a zároveň probíhala jednání o úplatném převodu 100 % akcií společnosti Nemo státnímu podniku Transgas, zastoupenému Ing. Š. jako jeho ředitelem, kterých se obžal. Václav K. zúčastnil, přičemž cena za převod 100 % akcií již byla stanovena na základě údajné tržní ceny všech nemovitých věcí ve vlastnictví společnosti Nemo, mezi něž však nebyly výše uvedené nemovité věci zahrnuty, přičemž obžal. Václav K. o uzavření výše uvedených čtyř kupních smluv a o závazcích společnosti Nemo vůči obžalované společnosti Amádeus, které z nich vyplývaly, neinformoval ani společnost Marcott jako tehdejšího jediného akcionáře společnosti Nemo, ani státní podnik Transgas jako zájemce o pořízení 100 % akcií Nemo, se kterým již byla dohodnuta kupní cena za tyto akcie, takto obžal. Václav K. vytvořil závazky společnosti Nemo ve prospěch obžalované společnosti Amádeus, splatné v době, kdy akcie společnosti Nemo již měla vlastnit Česká republika a právo hospodařit s nimi měl mít státní podnik Transgas,

aby dne 10. 12. 2013 v Praze uzavřel Ing. Š. za státní podnik Transgas jako nabyvatele se společností Marcott, zastoupenou Pavlem T., jako převodcem, smlouvu o úplatném převodu 43 kusů akcií společnosti Nemo, představujících 100% podíl na jejím základním kapitálu, za kupní cenu v celkové výši 351.000.000,- Kč,

přičemž obžal. K. zamlčel nejméně Ing. Š. jako řediteli státního podniku Transgas skutečnosti rozhodné pro stanovení hodnoty převáděných akcií společnosti Nemo, když současně s realizovanou koupí 100 % akcií byla převáděna i povinnost k platbě kupní ceny ve výši 90.500.00 Kč za čtyři nemovitosti shora specifikované ve prospěch obžalované Amádeus, čímž se ho pokusil uvést v omyl ohledně výše povinnosti k provedení plateb za koupí 100 % akcií společnosti Nemo, zahrnující i následnou povinnost k úhradě kupní ceny za společností Nemo nově koupené čtyři nemovitosti,

čímž obžalovaní chtěli České republice, která byla budoucím nabyvatelem 100 % akcií společnosti Nemo, způsobit škodu ve výši nejméně 85.826.000 Kč, odpovídající rozdílu mezi obvyklou cenou 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 355.674.000 Kč, zahrnující i hodnotu vložených čtyř shora specifikovaných nemovitostí, a závazkem Transgas k úhradě sjednané kupní ceny za 100 % akcií společnosti Nemo ve výši 351.000.000 Kč a uzavřením smlouvy fakticky převzatým závazkem k úhradě kupní ceny za další čtyři nemovitosti z vlastnictví Nemo, o čemž však kupující nevěděl, že jsou součástí aktiv společnosti, ve výši 90.500.000 Kč, následně však poté, co Ing. Š. po uzavření smlouvy o převodu akcií Nemo se společností Marcott zjistil existenci popsaných závazků, podnikl kroky vedoucí k zániku závazků společnosti Nemo z uvedených kupních smluv, tedy uvedená celková kupní cena nebyla společností Nemo obžalované společnosti Amádeus uhrazena.

41. Soud posoudil jednání obžalovaného K.a a obžalované Amádeus Real jako spáchané ve vývojovém stadiu, tedy ve fázi pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť k dokonání činu nedošlo, když bylo prokázáno, že na základě projevené nevole ČPP Transgas přistoupil obžalovaný K. ke zpětnému převodu těchto nemovitostí zpět na Amádeus Real, tedy zaplacení kupní ceny nevymáhal, nikdy tak nedošlo ke vzniku celku zamýšlené škody. Prokázané jednání obžalovaného K.a naplňuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, když na základě zásady přičitatelnosti jeho jednání jako jednatele Amádeus Real pak prokazuje i naplnění veškerých zákonných znaků téhož trestného činu v případě obžalované Amádeus Real, a.s.. Obžalovaní tak jednali ve vzájemné součinnosti, a proto soud posoudil jejich jednání jako spáchané ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, když obžalovaný K. jednal stran zavinění ve formě úmyslu přímého ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť rozdíl v celkové výši závazků na straně Transgas, která byla zvýšena záměrným zamlčením převodem dalších nemovitostí do majetku Nemo, mu byla dobře známa. Obžalovaný K. tak chtěl zneužít svého postavení jako osoby jednající za oba smluvní subjekty při přeprodeji nemovitostí mezi Amádeus Real a Nemo Sever, a na úkor ČPP Transgas obohatit obžalovanou Amádeus Real, potažmo sebe.

42. Za takto shledané viny soud obžalovaným ukládal diferencované tresty, a to v závislosti na míře jejich podílu na spáchané trestné činnosti, jakož i s ohledem na časový odstup mezi dobou jejich spáchání a dobou, kdy jsou za jednání odsuzováni, potažmo se zřetelem na výši způsobené škody.

43. Obžalovanému T. soud uložil za jednání ad 1) trest odnětí svobody, avšak nikoli v rámci rozpětí trestní sazby ve smyslu § 206 odst. 5 tr. zákoníku, ale za aplikace ustanovení § 58 odst. 5 tr. zákoníku, neboť obžalovaného odsuzuje za pomoc k trestnému činu, tedy trest vyměřil mimořádně pod dolní hranicí uvedeného rozpětí trestní sazby. Trest odnětí svobody uložil konkrétně ve výměře tří let, když dospěl k závěru, že účelu trestu zejména pro patnáctiletý odstup od doby jeho spáchání lze dosáhnout právě takto stanoveným kratším trestem, aniž by ten byl spojen s jeho bezprostředním výkonem. Zkušební dobu podmíněného odkladu jeho výkonu však zvolil jako maximální možnou, tedy v trvání pěti let a současně uložil i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či funkce člena statutárního orgánu obchodních korporací a družstev a to konkrétně na dobu pěti let. Výkon tohoto trestu má obžalovanému zamezit možnost napříště zneužít pravomoci, vyplývající z postavení statutárního orgánu obchodních korporací. Obžalovanému soud neuložil peněžitý trest, jak bylo navrhováno ze strany státního zástupce, neboť dospěl k závěru, že s ohledem na značnou časovou prodlevu ve vztahu k době spáchání obou jednání již není zapotřebí vedle dalších dvou druhů trestů, které soud obžalovanému uložil, ukládat i tento další trest. K takovému závěru soud dospěl i přesto, že obžalovaného T. odsuzuje za spáchání majetkové trestné činnosti, když má za to, že i bez uložení peněžitého trestu bude účelu trestu za spáchanou trestnou činnost dosaženo.

44. I obžalovanému K. za spáchání jednání ad 2) výroku rozsudku soud uložil trest odnětí svobody, a to nad samou dolní hranicí rozpětí zákonné trestní sazby ustanovení § 209 odst. 5 tr. zákoníku, tedy v trvání šesti let, když jako okolnost polehčující shledal jediné jeho trestní bezúhonnost, neboť k předchozím záznamům v rejstříku trestů nelze přihlížet. Oproti prvému vyhlášenému rozsudku soud ukládaný trest obžalovanému K. zpřísnil, když tím neporušil zásadu zákazu reformace in peius, neboť první vyhlášený rozsudek byl zrušen odvolacím soudem i na základě odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaného, když tak soud zohlednil významnou změnu ve skutkových zjištěních včetně prokázané výše škody. Nyní učiněným skutkovým závěrem bylo obžalovanému K. prokázáno spáchání celkově závažnějšího jednání i co do jeho časového rozsahu a plánovitosti, když jednání původně popsaná obžalobou pod dvěma samostatnými body byla prokázána jako jediný celek, jímž obžalovaný K. společně jednající s obžalovanou Amádeus real sledoval záměr obohacení se na majetku státu, s nímž hospodařil státní podnik Transgas. Současně soud nezhoršil závěrem o výši škody ani postavení

obžalovaného K.a ve vztahu k limitu výše obžalovaná škody, který byl stanoven podanou obžalobou, neboť ta mu kladla ve vztahu k bodům 3) a 5) celkové způsobení škody vyšší, než jak nyní nalézací soud uzavřel ad 2) výroku rozsudku. Obžalovaného soud zařadil zcela v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody do věznic s ostrahou, ani u něj současně neukládal trest peněžitý. Neuložil jej ze shodných důvodů, jak je uveden u obžalovaného T., navíc i z toho důvodu, že k faktické škodě jím spáchanou trestnou činností nedošlo.

45. Naproti tomu u obžalované právnické osoby Amádeus Real, a.s. soud ukládal dle zásad zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim jako samostatný trest peněžitý trest, který vyměřil v celkové výši 30 000 000 Kč. Jako adekvátní výši tohoto trestu ji soud považuje nejen s ohledem na míru závažnosti jednání obžalované právnické osoby, když pro tuto obžalovanou platí totéž, co u obžalovaného K.a, ohledně zvýšení závažnosti celku spáchaného jednání, ale i s ohledem na majetkové poměry obžalované a reálnou možnost dosáhnout výkonu takto uloženého peněžitého trestu, který byl vyměřen ve stu denních sazbách po 300 000 Kč. Soud neuložil navrhovaný trest zveřejnění rozsudku, a to především s ohledem na vývojové stadium spáchané trestné činnosti, když obžalovanou Amádeus Real shledal vinnou za spáchání trestného jednání ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Právě s ohledem na vývojové stadium jednání soud dospěl k závěru, že by uložení trestu v podobě povinnosti zveřejnění rozsudku bylo nepřiměřeně přísné.

46. Soud rovněž rozhodoval o nároku na náhradu škody, uplatněného ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu ad 1), když navazuje na rozhodnutí odvolacího soud, který posoudil postup poškozeného vůči odsouzeným Š. a K. jako řádné a včasné připojení s nárokem na náhradu škody. S ohledem na prokázání viny i obžalovaného T. ve vztahu k jednání ad 1) pak i jemu soud uložil společnou a nerozdílnou povinnost společně s odsouzenými Š. a K. zaplatit na náhradě škody Ministerstvu průmyslu a obchodu, se sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1, částku 39 273 141,30 Kč, tedy ve výši prokázané škody způsobené společnou trestnou činností.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy

V Praze dne 2. září 2020

Mgr. Denisa Durdíková
předseda senátu

